

พ.ร.บ. ๕๘๐:๖๖๖

๑. ๒๖/๓

๑. ๑

การจัดตั้งและการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ
ในกลุ่มประเทศสมาคมประชาชาติอาเซียน

ห้องสมุดมหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญาโท

ของ

คณะ วิชาประจักษ์

๑ ๑ พ.ศ. ๒๕๓๕

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

พฤษภาคม ๒๕๓๕

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

178739

การจัดตั้งและการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ
ในกลุ่มประเทศสมาคมประชาชาติอาเซียน

บทคัดย่อ
ของ
ฤาษะ วีระประจักษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

พฤษภาคม 2532

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบวิธีการจัดตั้งและดำเนินการของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ในอาเซียน เพื่อศึกษาหาแนวทางในการแก้ปัญหาและปรับปรุงการจัดและการดำเนินงานของ หอภาพยนตร์แห่งชาติในอาเซียนโดยเฉพาะหอภาพยนตร์ในประเทศไทย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาจากบุคคลผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารหอภาพยนตร์แห่งชาติ จำนวน 4 คน ซึ่งเป็นผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติจากประเทศสมาชิกประชาชาติอาเซียนที่มี หอภาพยนตร์แห่งชาติได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ และไทย การรวบรวมข้อมูล ครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามปิด สร้างขึ้นโดยอาศัยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและคำแนะนำจากผู้ เชี่ยวชาญ 5 คน ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้ตอบทางไปรษณีย์ และได้รับคืนเพียง 1 ราย จากประเทศอินโดนีเซีย และอีก 3 รายผู้วิจัยไปเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติได้รับการจัดตั้งโดยการสนับสนุนของรัฐบาล นอกจากนี้ ยังได้รับความร่วมมือจากองค์กรในท้องถิ่นและเอกชน ทั้งในด้านการเงินและวัสดุ โดยการบริจาค และการฝากภาพยนตร์และในทุกรัฐประเทศจัดตั้งหอภาพยนตร์เป็นหน่วยงานอยู่ในหอจดหมายเหตุแห่งชาติ มีเครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับอนุรักษ์ภาพยนตร์ แยกเป็นสัดส่วนต่างหาก
2. การดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติทุกประเทศมีการแบ่งเป็นหน่วยงานย่อย ฝ่าย ต่าง ๆ ซึ่งมีบุคลากรรับผิดชอบในการดำเนินงานโดยเฉพาะ มีการจัดทำบัตรรายการ บรรณานุกรม ดัชนี และรวบรวมสิ่งที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ทั้งเก่าและใหม่ สำหรับวัสดุ ส่วนใหญ่ได้รับจากเงิน งบประมาณของรัฐ และการบริจาคจากเอกชนและเจ้าของภาพยนตร์ หอภาพยนตร์ดำเนินกิจกรรม หลายอย่างส่วนใหญ่เป็นการจัดฉายภาพยนตร์ การจัดนิทรรศการ การบรรยาย การเผยแพร่สิ่งพิมพ์ มีห้องสมุดเกี่ยวกับภาพยนตร์ให้บริการเพื่อการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับภาพยนตร์ นอกจากนี้มีการจัด ผูกอบรมเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ภาพยนตร์ วิชาการด้านเทปบันทึกภาพ ด้านเอกสารสนเทศ บรรณารักษ์และเอกสารจดหมายเหตุเป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่า หอภาพยนตร์แห่งชาติของทุก ประเทศเป็นสมาชิกขององค์การไอก้า และส่วนใหญ่เป็นสมาชิกของ อีฟต้า/ฟีแอท และ

ประเทศไทยยังเป็นสมาชิกของพีแอฟ อีกด้วย นอกจากนี้หอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่ได้รับการช่วยเหลือการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ จากเอกชนและองค์กรต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่

3. ปัญหาในการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ หน่วยงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติในอาเซียน มีปัญหาในหน่วยงานย่อยต่าง ๆ เช่นหน่วยงานสำหรับตรวจสอบฟิล์มและหน่วยงานซ่อมแซม มีปัญหาในระดับปานกลาง ส่วนด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ มีปัญหาระดับน้อย ส่วนงานเทคโนโลยีทางเสียง มีปัญหาด้านอุปกรณ์และเครื่องมือมากที่สุด ส่วนด้านบุคลากรและวัสดุมีระดับปานกลางสำหรับในงานด้านอื่น ๆ มีปัญหาด้านบุคลากร เครื่องมือและวัสดุ อยู่ในระดับน้อย

4. ผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่มีความเห็นว่า หอภาพยนตร์แห่งชาติควรได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญมากที่สุด และด้านการพัฒนาบุคลากร และส่วนใหญ่เห็นว่าหอภาพยนตร์แห่งชาติควรจะสังกัดอยู่กับหอจดหมายเหตุแห่งชาติ.

ESTABLISHMENT AND OPERATION OF ASEAN NATIONAL FILM ARCHIVES

AN ABSTRACT

BY

YANA WEERAPRAJAK

Presented in Partial fulfillment of requirements
for the Master of Education degree
at Srinakarinwirot University

May 1989

The purposes of this research were to investigate the establishment and operation of The National Film Archives in ASEAN countries, and to study approaches in solving problems and improving operation of The National Film Archives in ASEAN countries, especially in Thailand.

The research was undertaken through 4 authorities in charge of administrative of The National Film Archives. They were the directors of this archives from ASEAN countries with The National Film Archives, namely, Indonesia , Malaysia , Singapore , and Thailand. The data were collected by using the closed questionnaire , constructed on the basis of information obtained from the related literature on the establishment and operation of The National Film Archives, and the advice from 5 experts. The questionnaires forms were sent to the subjects by mail, only one person from Indonesia, returned it by mail to the researcher, and researcher were collected the other three personally.

The research findings were summarized as follows:

1. The establishment of national film archives was supported by governments, and local organization and private sector in both finance and materials by donation and film mandatory deposits. The ASEAN countries established national film archives as departments in the national archives and had separate facilities for perservation of moving images.

2. The operation of national film archived in all countries was divided into sub-departments and had certain personel in charge of operation, cataloging, preparing bibliograps, indexing and collection, all old & new moving images. The majority of material was received through governmenttal budgets and provide donation and moving owners. The National Film Archives operated many activities, such as film projections, exhibition lectures, publications, film libraries for study in moving image. The other activities were training of personnel in film handing, restoration, videotechnology, documentation and librarianship, and archive management etc. In addition, it was found that all The National Film Archives in ASEAN countries were member of ICA, also most countries were members of IFTA / FIAT. Also most national film archives were supported in training restoration from provide sector and international organization.

3. The problems in operation of national film archives in ASEAN countries were those in the sub-departments for the film examination and restoration at moderate level, the problems in equipment were at the little level. The problems in department of sound technology were in equipment at the highest level while personal and material were at the moderate level. In the other departments there were problems in personnels, equipment, and materials at the little level.

4. Most of directors of national film archives had opinion on assistance in expertise at the hightest level, and on staff development. They also answer that it's should be under The National Archives.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน

(ผศ.ไพโรจน์ เบาใจ)

..... กรรมการ

(อ.พนิต วัฒน)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(ผศ.ไพโรจน์ เบาใจ)

..... กรรมการ

(อ.พนิต วัฒน)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ.พิลาศ เกี่ยม)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ. ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ ๔ เดือน เมษายน พ.ศ. 2532

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยแรงบันดาลใจจาก คุณแม่บัวทอง วีระประจักษ์ คุณพ่อพันโทศักดิ์ วีระประจักษ์ หลวงปู่ครูบาพรหมจักร แห่งวัดพระพุทธรูปตากผ้า จ. ลำพูน และด้วยความเมตตาจาก ผศ.ไพโรจน์ เภาใจ อจ.พินิต วัฒน และผศ.พิลาศ เกื้อมี

ขอขอบคุณ คุณฉิมล เมฆสวัสดิ์ คุณอารีย์ ชื่นวัฒนา และบุคคลอื่น ๆ ในสำนักหอสมุดกลาง ประสานมิตร ที่ให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ อย่างดียิ่งในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณโศม สุขวงศ์ คุณสมชาติ บางแจ้ง คุณฐิติรัตน์ อัคระนังค์ ที่ก่อให้เกิดความคิดในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ในภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษาทุกท่าน และบรรดา คณาจารย์ใน มศว ประสานมิตร ที่อบรมสั่งสอนกระผมให้มีความรู้ความสามารถจัดทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนประสบความสำเร็จ

ณฐะ วีระประจักษ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	5
ประวัติความเป็นมาของหอภาพยนตร์แห่งชาติ	5
ตัวอย่างองค์การของประเทศทางตะวันตกที่ดำเนินการการอนุรักษ์ภาพยนตร์ ..	7
หอภาพยนตร์แห่งชาติอังกฤษ	7
หอภาพยนตร์แห่งชาติรัสเซีย	8
การดำเนินงานอนุรักษ์ภาพยนตร์ในกลุ่มประเทศอาเซียน	9
ประเทศสิงคโปร์	9
ประเทศฟิลิปปินส์	10
ประเทศมาเลเซีย	11
ประเทศอินโดนีเซีย	11
ประเทศไทย	12
สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน)	12
ประวัติ	12
เจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของสมาคมอาเซียน	13

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	15
กลุ่มประชากร	15
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	16
การรวบรวมข้อมูล	17
การจัดกระทำข้อมูล	18
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	18
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	19
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	19
5 สรุปผลการศึกษาค้นคว้า อภิปรายและข้อเสนอแนะ	89
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	89
วิธีการดำเนินการ	89
สรุปผล และอภิปรายผลของการศึกษาค้นคว้า	90
ข้อเสนอแนะ	96
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	97
บรรณานุกรม	99
ภาคผนวก	101
ประวัติย่อของผู้วิจัย	137

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ระดับการศึกษาของกลุ่มประชากร	20
2	ประสบการณ์การทำงานของกลุ่มประชากร	20
3	ประสบการณ์ทำงานที่หอภาพยนตร์	21
4	ลักษณะการดำรงตำแหน่ง	21
5	ประสบการณ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ภาพยนตร์	22
6	ลักษณะความช่วยเหลือที่ต้องการเป็นอันดับแรก	23
7	การรณรงค์เกี่ยวกับการขอรับบริจาคฟิล์มภาพยนตร์	24
8	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสังกัดของหอภาพยนตร์แห่งชาติ	24
9	ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานสำหรับการตรวจสอบฟิล์ม	26
10	ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานซ่อมแซมและอนุรักษ์ฟิล์ม	27
11	ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานเทคโนโลยีทางเสียง	28
12	ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานการพิมพ์	29
13	ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานควบคุมห้องปฏิบัติการ	30
14	ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานฉายภาพยนตร์	31
15	ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานการพลังงาน และซ่อมบำรุงเครื่องไฟฟ้า	32
16	ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานทางวิชาการ	33
17	ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานด้านอาคารและการก่อสร้าง	34
18	ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานด้านบุคลากรและความปลอดภัย	35
19	ผลของการให้การสนับสนุนจากองค์กรของรัฐ อันเนื่องมาจากข้อเสนอแนะ ของยูเนสโก	36
20	การดำเนินกิจกรรมแก้ปัญหาการพิทักษ์ และอนุรักษ์ภาพยนตร์ในประเทศ	37

21/	การดำเนินกิจกรรมแก้ปัญหามลพิษทางอากาศ และอนุรักษ์ภาพยนตร์ในหอภาพยนตร์	38
22	มาตรฐานการคัดเลือกผลงานภาพยนตร์เพื่อพิทักษ์และอนุรักษ์ที่เป็น ลายลักษณ์อักษร	39
23	การอนุรักษ์เพื่อเป็นมรดกทางวัฒนธรรม	40
24/	วิธีการจัดหาและจัดเก็บภาพยนตร์ ซึ่งผลิตในประเทศ	41
25	วิธีการจัดหาและจัดเก็บภาพยนตร์ ซึ่งผลิตในต่างประเทศ	42
26	สถานที่เก็บภาพยนตร์ในกรณีไม่มีหอภาพยนตร์	43
27	การได้รับฟิล์ม	44
28	เงื่อนไขด้านการเงินของหน่วยงานอนุรักษ์เกี่ยวกับการบริการ	45
29	แหล่งเงินทุนที่หอภาพยนตร์ได้รับ	46
30	การคิดค่าบริการสำหรับการฝากภาพยนตร์	47
31	มาตรการป้องกันการสูญเสียของภาพยนตร์	48
32	ข้อตกลงร่วมระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบการอนุรักษ์ภาพยนตร์	49
33	การศึกษาประสิทธิภาพของการอนุรักษ์ภาพยนตร์	50
34	เงื่อนไขการอนุรักษ์ภาพยนตร์ในระยะยาวสำหรับเอกชนและบุคคลที่มีภาพยนตร์ ไว้ในครอบครอง	51
35	ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการเก็บรักษาภาพยนตร์ของพลเมือง	52
36	เงื่อนไขทางเทคนิคที่เหมาะสมซึ่งใช้ในการควบคุมการอนุรักษ์ภาพยนตร์	53
37	การตรวจสอบภาพยนตร์ตามปกติ สำหรับภาพยนตร์ที่ได้รับการอนุรักษ์	54
38	เครื่องอำนวยความสะดวก สำหรับการอนุรักษ์ภาพยนตร์ที่มีในประเทศ	55
39/	การอนุรักษ์ซึ่งดำเนินการโดยหอภาพยนตร์แห่งชาติ	56
40	บุคคลที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการอนุรักษ์ภาพยนตร์	57
41	พระราชบัญญัติที่อนุญาตให้มีการทำสำเนาเพื่อการอนุรักษ์	58

42	โครงการระยะยาวเพื่อการอนุรักษ์ภาพยนตร์	59
43	หน่วยงานที่สามารถให้ความช่วยเหลือหอภาพยนตร์แห่งชาติอนุรักษ์ภาพยนตร์	60
44	งานวิจัยด้านการอนุรักษ์ภาพยนตร์	61
45	การจัดทำแคตตาล็อกภาพยนตร์	62
46	การทำบัตรรายการมีรายละเอียดเพียงพอ	63
47	การจัดทำดัชนี	64
48	ความสมบูรณ์ของการทำแคตตาล็อกภาพยนตร์	65
49	การจัดทำบรรณานุกรม ภาพยนตร์ ที่ผลิตในประเทศ	66
50	การจัดทำบรรณานุกรม สำหรับภาพยนตร์ใหม่	67
51	การรวบรวมสิ่งที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับภาพยนตร์	68
52	วิธีการรวบรวมสิ่งที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับภาพยนตร์	69
53	การจัดห้องสมุดเฉพาะหนังสือที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับภาพยนตร์	70
54	การบันทึกเกี่ยวกับการผลิตและการจัดจำหน่าย	71
55	การรวบรวมภาพยนตร์โบราณ	72
56	การให้บริการภาพยนตร์เพื่อการศึกษาและการวิจัย	73
57	ข้อจำกัดในการใช้ฟิล์มที่เป็นอันตรายของหอภาพยนตร์	74
58	ความสะดวกในการใช้ภาพยนตร์ ของเจ้าของภาพยนตร์	75
59	การเรียงลำดับ ความสำคัญในการอนุรักษ์ภาพยนตร์	76
60	การคิดค่าบริการ	77
61	การยกเว้นภาษีในกรณีที่เป็นกิจกรรมทางวัฒนธรรมระดับชาติ	78
62	ความเพียงพอของอุปกรณ์สำหรับให้บริการ	79
63	การดำเนินกิจกรรมของหอภาพยนตร์แห่งชาติ	80
64	ความเป็นไปได้ในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์เอง	81

ตาราง	หน้า
65 หลักสูตรของการฝึกอบรมที่สามารถดำเนินการได้ในประเทศ	82
66 การส่งเจ้าหน้าที่ไปฝึกอบรมยังต่างประเทศ	83
67 ความต้องการในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่	84
68 การเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ	85
69 การได้รับความช่วยเหลือจากองค์กรอื่นที่ไม่ใช่องค์กรของรัฐ	86
70 การได้รับความสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดตั้ง, การฝึกอบรมจากรัฐบาล, ยูเนสโก, เอกชน	87
71 การได้รับความช่วยเหลือเกี่ยวกับการรวบรวมภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับประเทศ ของตน	88

บทที่ 1

บทนำ

มูลหลัง

ภาพยนตร์เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของชาติ ที่มีบทบาทในแง่ของสิ่งบันเทิงทางประวัติศาสตร์ที่สมบูรณ์ที่สุดทางโสตทัศนศึกษา และเป็นงานศิลปะสร้างสรรค์ชนิดหนึ่งในปัจจุบัน นายโบเลสลอฟ มาร์ตuszewski (Boleslav Martuszewski) ชาวโปแลนด์ ได้ตระหนักถึงคุณค่าดังกล่าวจึงตีพิมพ์บทความอันเป็นข้อเสนอแนะและเรียกร้องให้มีการจัดเก็บ สะสมภาพยนตร์ไว้ให้ชนรุ่นหลังได้ดูสิ่งที่บันทึกไว้ออกเผยแพร่ โดยที่ในช่วงนั้นภาพยนตร์เพิ่งจะเริ่มขึ้นเพียงปีเศษเท่านั้น

ต่อมาในปี พ.ศ. 2523 องค์การ การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) ได้มีมติในที่ประชุมใหญ่ ณ กรุงเบลเกรด ประเทศยูโกสลาเวีย ให้การรับรองข้อเสนอแนะที่เรียกว่า " ข้อเสนอแนะแห่งการพิทักษ์และอนุรักษ์ภาพเคลื่อนไหว " (Recommendation for the safeguarding and Preservation of moving Images) เป็นข้อเสนอที่มุ่งเรียกร้องและแนะนำบรรดาประเทศสมาชิกทั้งหมดให้ตระหนักถึงและเร่งรัดจัดการพิทักษ์และอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมด้านภาพเคลื่อนไหวของชาติตน ซึ่งได้แก่ภาพยนตร์และภาพโทรทัศน์

ประเทศไทยมีประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ของชาติยาวนานถึง 90 ปี (พ.ศ. 2440 ถึง พ.ศ. 2530) โดยมีการเคลื่อนไหวและพัฒนาการอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน (โคม. 2527) ด้วยแรงผลักดันจากเอกชนประกอบกับการตระหนักถึงคุณค่าของภาพยนตร์ กระทรวงศึกษาธิการจึงมีคำสั่งให้กรมศิลปากร ดำเนินการจัดทำโครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2527) เพื่อให้เป็นศูนย์กลางการดำเนินงาน แสวงหาเก็บสะสมผลงานภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ ทั้งเก่าและใหม่ของชาติ

ภาพยนตร์มิได้เป็นเพียงสื่อหรือเครื่องมือบันทึกเหตุการณ์ หรือมีคุณค่าเป็นเอกสารทาง

ประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่ภาพยนตร์ยังเป็นงานธุรกิจอุตสาหกรรม งานสื่อบุคคลและเป็นงานศิลปะ วัฒนธรรมอย่างหนึ่งด้วย สถาบันหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่เก็บสะสมภาพยนตร์จึงไม่อาจเป็นเพียง หอจดหมายเหตุซึ่งจัดเก็บฟิล์มภาพยนตร์จำนวนหนึ่งเอาไว้ในฐานะที่มีคุณค่าเป็นเอกสารจดหมายเหตุ อย่างหนึ่งและไม่อาจเป็นเพียงพิพิธภัณฑ์ซึ่งจัดเก็บภาพยนตร์จำนวนหนึ่งเอาไว้จัดแสดงในฐานะเป็น ผลงานทางศิลปกรรมเท่านั้น แต่สถาบันหรือหน่วยงานควรจะต้องทำหน้าที่เป็นทั้งหอจดหมายเหตุซึ่ง ทำหน้าที่จดหมายเหตุให้กับวงการภาพยนตร์ เป็นพิพิธภัณฑ์ซึ่งทำหน้าที่จัดแสดงภาพยนตร์ในฐานะ เป็น งานศิลปะอย่างหนึ่งและเป็นศูนย์วัฒนธรรมซึ่งทำหน้าที่จัดกิจกรรมหรือสนับสนุนการเคลื่อนไหวและพัฒนา การทางภาพยนตร์โดยส่วนรวมด้วย

ในทางสากลสถาบันที่ทำหน้าที่เก็บสะสมและอนุรักษ์ภาพยนตร์เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้แก่ สถาบันที่มีชื่อเรียกต่าง ๆ กันเช่น หอสมุดภาพยนตร์ พิพิธภัณฑ์ภาพยนตร์ ศูนย์ภาพยนตร์ หอภาพยนตร์ แห่งชาติ หอจดหมายเหตุภาพยนตร์ สถาบันเหล่านี้ได้เริ่มมีขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันในประเทศทาง ยุโรปและประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ. 2481 สถาบันเหล่านี้ได้ร่วมมือกันจัดตั้งองค์การสากล ขึ้น โดยใช้ชื่อว่า "สหพันธ์หอจดหมายเหตุภาพยนตร์ระหว่างประเทศ" (Federation Internationale des Archives du Film) หนึ่งในวัตถุประสงค์หลักของสหพันธ์ฯ คือการ สนับสนุนให้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติของตนเองขึ้น ปัจจุบันนี้สหพันธ์ฯ มีหอ ภาพยนตร์หรือสถาบันเพื่อการนี้ในชื่ออื่น ๆ จำนวน 74 แห่ง จาก 52 ประเทศ เป็นสมาชิกภาพ

ในทวีปเอเชีย มีหอภาพยนตร์ 9 แห่งจาก 9 ประเทศ เป็นสมาชิกของสหพันธ์ฯ คือ จากประเทศอินเดีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชน เกาหลี อิสราเอล อิหร่าน บังคลาเทศ อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น และเวียดนาม

ขณะนั้นนอกจากอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ซึ่งได้จัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติของตนได้สำเร็จ แล้ว บรรดาประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกสมาคมประชาชาติอาเซียน ต่างก็กำลังดำเนินการ ทำโครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติของตนกันอยู่ เช่นในประเทศฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ ไทย เพื่อให้บรรลุถึงการเป็นสถาบันที่จะทำการอนุรักษ์ภาพยนตร์ เพื่อให้บริการแก่คนรุ่นหลังอย่างมี ประสิทธิภาพ

สภาพการจัดและการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติในกลุ่มประเทศอาเซียนนี้เป็นประเด็นที่ควรแก่การศึกษา และน่าที่จะมีการสำรวจวิธีการจัดและการดำเนินงานในหอภาพยนตร์แห่งชาติของแต่ละประเทศ เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้มาสรุปหาแนวทางในการดำเนินงาน การบริหาร การบริการ เพื่อพัฒนาหอภาพยนตร์แห่งชาติในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และเป็นแนวทางแก่ประเทศที่ยังไม่มีหรือกำลังจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติของตน และอาจนำผลการวิจัยครั้งนี้เสนอต่อองค์การระหว่างประเทศที่มีส่วนเกี่ยวข้องเช่น ยูเนสโก และอาเซียน เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในลักษณะที่เหมาะสมแก่ประเทศที่มีหอภาพยนตร์แห่งชาติที่ยุ่กันขึ้นเริ่มดำเนินการจัดตั้งต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อให้ทราบวิธีการจัด และการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติในอาเซียน
2. เพื่อศึกษาหาแนวทางในการแก้ปัญหา และปรับปรุงการจัดและการดำเนินงานหอภาพยนตร์แห่งชาติในอาเซียน โดยเฉพาะหอภาพยนตร์แห่งชาติในประเทศไทย

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้สามารถนำเสนอให้หอภาพยนตร์แห่งชาติ กรมศิลปากร ได้ทราบแนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน การบริหาร การบริการ เพื่อให้เป็นหอภาพยนตร์แห่งชาติที่สมบูรณ์มีประสิทธิภาพและสัมพันธ์กับต่างประเทศทั่วโลก นอกจากนี้ยังสามารถนำเสนอให้องค์การยูเนสโก และองค์การอาเซียน ที่มีโครงการสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ได้ช่วยเหลือให้ตรงกับปัญหาและสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละแห่ง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การสำรวจครั้งนี้กระทำกับ ผู้บริหารที่มีตำแหน่งสูงสุดของหอภาพยนตร์แห่งชาติใน
อาเซียนคือ ไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ และบรูไน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

หอภาพยนตร์แห่งชาติ หมายถึง สถาบันที่จัดเก็บ รวบรวม บำรุงรักษา อนุรักษ์
และบริการสิ่งที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์

ภาพยนตร์ หมายถึง ภาพที่ฉายขึ้นจอด้วยระบบแสง และ ระบบอิเล็กทรอนิกส์ สามารถ
เคลื่อนไหวตามชีวิตปกติ

ผู้บริหาร หมายถึง บุคคลที่มีตำแหน่งสูงสุดในหอภาพยนตร์แห่งชาติ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ในการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้จะกล่าวถึงเรื่องที่สำคัญ โดยแบ่งเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาของหอภาพยนตร์แห่งชาติ
2. ตัวอย่างองค์การของประเทศทางตะวันตกที่ดำเนินการอนุรักษ์ภาพยนตร์
3. การดำเนินงานอนุรักษ์ภาพยนตร์ในกลุ่มประเทศอาเซียน

ประวัติความเป็นมาของหอภาพยนตร์แห่งชาติ

ภาพเหตุการณ์ สถานที่ต่างๆ ที่ได้มีการบันทึกลงฟิล์มม้วนที่มีความยาวหลายร้อยฟุตนั้น นับเป็นเอกสารทางประวัติศาสตร์ที่มีความสำคัญ ในช่วงต้นๆ ของปี 1898 นายโบเลสลอฟ มาร์ตัสซึวสกี (Boleslav Martuszezski) ชาวโปแลนด์ (Sam Kula : 1983) เป็นช่างถ่ายภาพยนตร์ในราชสำนักของพระเจ้านิโคลัสที่ 2 แห่งรัสเซียได้ตีพิมพ์บทความเป็นหนังสือเล่มเล็ก ๆ ออกเผยแพร่ที่กรุงปารีส เรียกร้องให้มีการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ เพื่อให้ได้มาและอนุรักษ์ซึ่งผลงานของเทคโนโลยีชนิดใหม่ คือภาพยนตร์และถือเป็นแหล่งข้อมูลทางประวัติศาสตร์ มาร์ตัสซึวสกี ตระหนักดีว่ากิจการภาพยนตร์ บรรลุถึงขบวนการทางประวัติศาสตร์ อันเริ่มมาจาก "เนื้อหาที่สร้างสรรค์และความมหัศจรรย์ที่มีต่อการกระทำและเหตุการณ์ของความสนใจในเรื่องที่เป็นสาระจากเรื่องของชีวิตมนุษย์ และที่เป็นความสนใจของมนุษย์ จนถึงเรื่องของชีวิตในฐานะที่เป็นส่วนโยงของชาติและประชาชน " มาร์ตัสซึวสกียังได้กล่าวไว้ว่าการเลือกภาพยนตร์ที่จะอนุรักษ์อย่างถาวรจำเป็นต้องมีนโยบายสำหรับการอนุรักษ์ คือการเก็บรักษาต้องมีการคัดเลือกด้วย

ในปี 1900 การประชุมชาติพันธุ์ (The Ethnographic congress) ในปารีสได้กำหนดว่า พิพิธภัณฑ์มานุษยวิทยาควรเพิ่มการจัดเก็บภาพยนตร์อีกแขนงหนึ่งด้วย เพื่อเก็บสิ่งที่ เป็นสื่อ

บันทึกทางภาพยนตร์ไว้ให้แก่เยาวชนรุ่นหลัง

ในระยะแรก ๆ ภาพยนตร์ยังเป็นของใหม่อยู่ การบันทึกภาพต่าง ๆ นั้นมี 2 แบบ แบบแรกคือ พวกที่บันทึกตามแบบของ ออร์กุสและ หลุย ลูมิแอร์ ซึ่งเป็นการถ่ายทำเรื่องราวที่เป็นจริงอย่างสิ้น ๆ เช่น วัฒนธรรม ชีวิตความเป็นอยู่ อาชีพ และเนื้อหาที่แท้จริงของโลก แบบที่สอง เป็นพวกที่ได้รับแรงบันดาลใจในการค้นหาความมหัศจรรย์ของเมเลอแน (George Melees) กล่าวคือ ข้อจำกัดที่แท้จริงของโลกในแง่ของเวลาและระยะทางสามารถเอาชนะได้โดยความมหัศจรรย์ของภาพยนตร์ ด้วยการดัดแปลงระยะทางและเวลาที่เป็นจริงเข้าสู่ระยะทางและเวลาในจอภาพยนตร์ จุดมุ่งหมายเริ่มแรกของการได้ความมหัศจรรย์นี้ เป็นการมุ่งในทางการค้า การบันเทิง หรือเป็นการทำให้ผู้ชมประทับใจต่อผลงานของผู้ผลิต ผู้สร้าง และผู้แสดงนั่นเอง

ประมาณ 30 ปี หลังจากที่มีภาพยนตร์ในโลกจึงได้เริ่มมีการจัดหาและอนุรักษ์ภาพยนตร์ขึ้น แต่เป็นในลักษณะของสถาบันเอกชน บุคคลผู้บุกเบิกที่มีชื่อเสียง ได้แก่ อองรี ลองลัว แห่งหอภาพยนตร์ฝรั่งเศส ในปารีส (Henri Langlois : Cinematheque Paris) เออร์เนสต์ ลินด์เกรน แห่งหอภาพยนตร์แห่งชาติในลอนดอน (Ernest Lindgren : National Film Archive, London) แอริส บาร์รี แห่งพิพิธภัณฑ์ศิลปะสมัยใหม่ในนิวยอร์ก (Iris Barry : Museum of Modern Art, New York) พวกเขาทำงานอนุรักษ์ด้วยความคำนึงถึงความจำเป็นในความสำเร็จและการจัดตั้งตามข้อเรียกร้องทั่ว ๆ ไป

ปี 1938 หอภาพยนตร์ฝรั่งเศส พิพิธภัณฑ์ศิลปะใหม่ หอภาพยนตร์ในลอนดอน หอภาพยนตร์ในเบอร์ลิน ร่วมกันก่อตั้งสหพันธ์หอจดหมายเหตุภาพยนตร์นานาชาติขึ้น การดำเนินงานของสหพันธ์ฯ ชะงักลงเมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 หลังจากสงครามโลกสงบลงได้มีการก่อตั้งขึ้นใหม่เมื่อปี 1946 โดยการนำของหอภาพยนตร์ในปารีส นิวยอร์ก และลอนดอน ในครั้งนี้ หอภาพยนตร์ในรัสเซีย (Gosfilmofond) ได้เข้าร่วมดำเนินการด้วยในปี 1982 สหพันธ์ฯ มีสมาชิกที่จัดเป็นสมาชิก 46 ราย และจัดเป็นผู้สังเกตการณ์ 23 ราย จาก 52 ประเทศ แม้ว่าสมาชิกส่วนใหญ่จะมาจากยุโรปและอเมริกาเหนือ แต่ก็มีตัวแทนของทุกทวีปเข้าร่วมด้วย

สมาชิกและสมาชิกสังเกตการณ์ของสหพันธ์ฯ เป็นองค์การเอกชน มีฐานะเบียดเบียนของตน ไม่ขึ้นกับรัฐบาล มีการประกอบกิจกรรมร่วมกับสถาบันภาพยนตร์ โรงเรียนสอนภาพยนตร์

องค์การเหล่านี้มักได้รับการสนับสนุนด้านการเงินโดยตรงหรือโดยอ้อมจากรัฐบาล แต่นโยบาย การพัฒนาจะรับผิดชอบโดยคณะกรรมการที่มาจากผู้เชี่ยวชาญผู้มีความรู้ทางภาพยนตร์ของรัฐ

เออร์เนส ลินเกรนด์ กล่าวว่า ภาพยนตร์เป็นสื่อบันทึกประวัติศาสตร์แบบใหม่และเป็น ศิลปะแบบใหม่ หากไม่มีการเก็บรักษาดังกล่าวแล้วประวัติศาสตร์ก็จะไม่มีประโยชน์แต่อย่างใด ถ้าหากช่างเทคนิคไม่มีโอกาสศึกษาทางภาพยนตร์ในอดีตภาพยนตร์ก็จะยังคงจำกัดอยู่แค่การพัฒนา ตัวของมันเองในฐานะที่เป็นศิลปะเท่านั้น (Lindgren : 1948) หอภาพยนตร์ควรจะเป็นภาระของ ชาติ ที่จะเอื้ออำนวยความสะดวกในการแสวงหาจากแหล่งที่เป็นของเอกชน ทว่าการปฏิบัติงาน ระดับชาติมักจะทำกันอย่างเชื่องช้า และนั่นอาจเป็นเหตุผลที่การเคลื่อนไหวเพื่อหอภาพยนตร์จึงใช้ เวลานานหลายปี ลินเกรนด์ให้คำจำกัดความของคำ "หอภาพยนตร์" ไว้ว่า เป็นสิ่งที่วนเวียนอยู่ กับภาพและเสียงที่ตายแล้วในโลกของภาพยนตร์ซึ่งมีชีวิตชีวาและเคลื่อนไหว มีความกระหายสำหรับ อนาคตและไม่อดทนต่ออดีตแต่ก็ไม่มีเหตุผลอะไรที่ว่าหอภาพยนตร์จะต้องมีสภาพเป็นสุสานแต่อย่างใด

เฮร์เบิร์ต โวลส์แมน (Herbert Volkman) ได้ให้ข้อคิดไว้ว่า ภาพยนตร์นั้นมีอยู่เป็น เวลาเกือบศตวรรษแล้ว แต่ยังไม่ได้มีการตระหนักถึงคุณค่าของมันจนกว่าจะผ่านไปประมาณศตวรรษ และอาจนานยิ่งกว่านั้นก่อนที่จะมีคนได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์สำหรับอนุชนใน อนาคต (Volkman : 1986)

ตัวอย่างองค์การของประเทศทางตะวันตกที่ดำเนินการอนุรักษ์ภาพยนตร์

หอภาพยนตร์แห่งชาติอังกฤษ

หอภาพยนตร์แห่งชาติอังกฤษก่อตั้งในปี 1934 ในลักษณะของสมาคมที่ไม่หวังผลกำไรและ บริหารโดยคณะกรรมการ มีหน้าที่เก็บรวบรวมเพื่อการดูแลรักษาสิ่งที่มีลักษณะ เป็นจดหมายเหตุทาง ภาพยนตร์การส่งเสริมการศึกษาเกี่ยวกับศิลปะของภาพยนตร์ การยกมาตรฐานความนิยมในประชาชน ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับตนเองในด้านผลทางสังคมกับภาพยนตร์ การส่งเสริมการใช้ภาพยนตร์ใน การเรียนการสอน มีลักษณะเป็นห้องสมุดประชาชนโดยให้ยืมและจัดแสดงเกี่ยวกับภาพยนตร์ สำหรับการจัดตั้งขึ้นเป็นสมาคมนั้นได้รับการอุดหนุนจากมูลนิธิซันเดย์ ซีเนมาโตกราฟ ต่อมาได้

จัดตั้งขึ้นเป็นหอภาพยนตร์แห่งชาติ ในปี 1935 โดยมีจุดมุ่งหมายในการเลือกผลงานในการอนุรักษ์
3 ประการ คือ

1. เพื่อจัดหาบันทึกต่าง ๆ เกี่ยวกับชีวิตและแบบแผนร่วมสมัยสำหรับประวัติศาสตร์
ในอนาคต
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
3. เพื่ออนุรักษ์ไว้สำหรับอนุชนรุ่นหลัง ซึ่งการรวบรวมภาพยนตร์ที่จะสะท้อนพัฒนาการ
ของศิลปะ

หอภาพยนตร์แห่งชาติได้จัดบริการให้แก่สมาชิกหลายอย่างเช่น โรงภาพยนตร์เล็ก ๆ
ห้องสำหรับฉายโทรทัศน์ ภาพถ่ายจากฟิล์มภาพยนตร์ นอกจากนี้ยังให้บริการข่าวสารและจัดพิมพ์
วารสารออกเผยแพร่อีกด้วย (Denis Forman : 1954)

หอภาพยนตร์แห่งชาติรัสเซีย

หอภาพยนตร์แห่งชาติรัสเซีย ก่อตั้งขึ้นในปี 1948 โดยเก็บรวบรวมฟิล์มประมาณ
20,000 รายการ ซึ่งเกือบทั้งหมดเป็นฟิล์มขนาด 35 มิลลิเมตร ภาพยนตร์เจียบ 9,000 -
10,000 รายการ ซึ่งจัดเก็บในอาคาร 7 ชั้น ติดเครื่องปรับอากาศ ฟิล์มเนกาตีฟที่เป็นของเก่า
มีค่า จำนวนประมาณ 160 รายการ จะมีการเก็บแต่ละม้วนแยกเฉพาะต่างหากไว้ในลิ้นชักโลหะ
รายละเอียดของฟิล์มแต่ละรายการ รวมทั้งหลักฐานเพิ่มเติมจะบันทึกลงในบัตรรายการเอาไว้ ทั้งนี้
รวมถึงหนังสือประมาณ 8,000 เล่ม ภาพนิ่ง 170,000 รายการ บทความ บทวิจารณ์ ภาพยนตร์
และวัสดุอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการผลิตภาพยนตร์ และประวัติเกี่ยวกับชีวิตผู้สร้างสรรค์งานเหล่านี้ด้วย
ฟิล์มที่ได้รับมาใหม่จะทำการตรวจสอบสภาพของฟิล์มก่อน หากมีการชำรุดเสียหายก็จะส่งไปยัง
ห้องปฏิบัติการพิมพ์เพื่อพิมพ์ จากนั้นจะมีการพิมพ์สำเนาฟิล์มเพื่อการแลกเปลี่ยนกับหอภาพยนตร์
ต่างประเทศ และบริการในประเทศ (Steven P Hill : 1966)

หอภาพยนตร์แห่งชาติออสเตรเลีย

หอภาพยนตร์แห่งชาติออสเตรเลีย เป็นองค์กรแห่งชาติที่อุทิศตนให้กับภาพยนตร์เพื่อที่จะดำรงรักษาและบริการแก่สาธารณชนในฐานะที่เป็นเอกสารเชิงประวัติศาสตร์และศิลปะ และคำนึงถึงความสำคัญในแง่คุณค่าของวิชาชีพ

ออสเตรเลียเป็นประเทศหนึ่งที่ตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ภาพยนตร์และสิ่งบันทึกเสียง จึงมีการจัดตั้งหอสมุดแห่งชาติเครือจักรภพ (Commonwealth National Library) และแยกแผนกฟิล์มขึ้นต่างหากโดยยึดตามแบบของอังกฤษ เมื่อวงกภาพยนตร์ของออสเตรเลียกว้างขวางขึ้น ในปี 1973 หน่วยงานซึ่งเป็นที่รู้จักกันต่อมาภายหลังว่าหอจดหมายเหตุแห่งชาติพร้อมด้วยผู้ร่วมงานของตนเองได้ทำการศึกษาและดูงาน จนกระทั่งสามารถจัดตั้งแผนกขึ้นมา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดเก็บให้ได้ว่า การเก็บรักษา การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านเทคนิคและการจัดเก็บ

สำหรับสิ่งบันทึกเสียงนั้น ก่อตั้งชื่อว่าภาพยนตร์ คือเพิ่งจะเริ่มมีขึ้นในปี 1973 โดยเริ่มเก็บสิ่งบันทึกเสียงจากรายการวิทยุ มีเงินทุนพิเศษและผู้ร่วมงานที่ไว้วางใจได้มีการพัฒนาเครื่องอำนวยความสะดวกทางเทคนิค รวมทั้งการอนุรักษ์และบริการ แม้ว่าจะมีทรัพยากรไม่เพียงพอกับความต้องการก็ตามจนกระทั่งในปี 1982 แผนกดนตรีและเสียงประกอบจึงแยกออกมาเป็นอีกหน่วยงานหนึ่ง (Advisory committee : 1985)

การดำเนินงานอนุรักษ์ภาพยนตร์ในกลุ่มประเทศอาเซียน

ประเทศสิงคโปร์

กองจดหมายเหตุและประวัติศาสตร์บอกเล่าของกระทรวงวัฒนธรรม รับภาระหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับจดหมายเหตุ หนึ่งในภาระหน้าที่ตามพระราชบัญญัติของกองซึ่งสิงคโปร์ถือว่ามีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ และกองยังต้องรับผิดชอบในการส่งเสริมการใช้วัสดุเพื่อการวิจัยด้วย

ภาพยนตร์ที่สิงคโปร์รวบรวมประกอบด้วยฟิล์มขนาด 35 มิลลิเมตร, 16 มิลลิเมตร และ เทปโทรทัศน์อีกจำนวนหนึ่ง ส่วนใหญ่ของฟิล์มภาพยนตร์ได้รับโอนมาจากฝ่ายกระจายเสียงของกระทรวงวัฒนธรรมเดิม สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเป็นฟิล์มสารคดีจำนวน 1873 เรื่อง โอนมาเพื่อ

การอนุรักษ์ในปี 1977 หัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในรัฐต่าง ๆ ของคาบสมุทรมาเลเซียและ
เหตุการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมในช่วงทศวรรษของปี 1960 เหล่านี้ถูกบันทึกด้วยภาษาต่าง ๆ กัน
ได้แก่ ภาษาอังกฤษ จีน มาเลย์ ฟิลิปปินส์ และภาษาจีนท้องถิ่น และเป็นฟิล์มขาวดำ

ในปี 1978 ได้ซื้อฟิล์มสตริป ขนาด 35 มม. จากบริษัทวิสนิวส์ ฟิล์มเหล่านี้เน้นในเรื่อง
ของสิงคโปร์ในช่วงระหว่างและหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นฟิล์มขาวดำ ความยาวรวมทั้งสิ้น
ประมาณ 4,822 ฟุต นอกจากนี้ยังได้รับบางส่วนจาก คาโต๊ะ ล็อก วันโท (Dato Loke
Vontho) ขององค์การคาร์เธ่ ซึ่งเป็นฟิล์มขาวดำ 16 มม.

ในปัจจุบันฟิล์มทั้งหมดถูกเก็บในที่เก็บภายใต้การควบคุมอุณหภูมิและความชื้นที่สัมพันธ์กันตลอด
24 ชั่วโมง อย่างไรก็ตาม ความจริงที่ว่าสิงคโปร์อยู่ในแถบเส้นศูนย์สูตร จึงทำให้ลำบากที่จะรักษา
อุณหภูมิให้คงที่ในระดับ 12 องศาเซลเซียสได้ ความชื้นก็เช่นกัน

ฟิล์มภาพยนตร์ได้เข้ามาสู่กองด้วยเงื่อนไขที่หลากหลายด้วยกัน ในสภาพของฟิล์มก็เช่นกัน
บางฟิล์มค่อนข้างดีในขณะที่เรื่องอื่น ๆ ขึ้นว่า (Lisa Lim : 1985)

ประเทศฟิลิปปินส์

การจัดตั้งหอภาพยนตร์เป็นนโยบายของรัฐเนื่องจากเล็งเห็นว่าภาพยนตร์เป็นเครื่องมือ
สำหรับความเจริญเติบโตทางวัฒนธรรมและการพัฒนา

จุดมุ่งหมาย

1. ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีในด้านการส่งเสริมและเผยแพร่งานสำคัญเกี่ยวกับ
ภาพยนตร์ เช่น ลดค่าใช้จ่ายลงและเอื้อในการให้บริการแก่ผู้ชมอย่างกว้างขวาง
2. ดัดต่อ แลกเปลี่ยนข้อมูลกับต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ
3. สนับสนุน ช่วยเหลือผู้ผลิตภาพยนตร์ให้ได้รับความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งเป็นที่ต้องการใน
การผลิตภาพยนตร์ให้มีคุณภาพในระดับสากล
4. เพื่ออนุรักษ์มรดกภาพยนตร์แห่งชาติ ในเวลาเดียวกันเพื่อเอื้อประโยชน์การศึกษา
ประวัติศาสตร์
5. เป็นส่วนผลักดันของการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและการหันเหนโยบายของประเทศ

การบริการ สิ่งอำนวยความสะดวกและการจัดสถานที่แบ่งเป็น โรงภาพยนตร์ 3 โรง ห้องฉายภาพยนตร์สำหรับภาพยนตร์ส่วนตัว ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ สำนักงาน ส่วนการทำสำเนา ภาพยนตร์ โทรทัศน์ สิ่งบันทึกเสียง พร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บ การค้นหา การบำรุงรักษา และการผลิตขึ้นใหม่ (Ernie A De Pedro : 1985)

ประเทศมาเลเซีย

ความต้องการในการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติในประเทศมาเลเซียเป็นสิ่งจำเป็นอย่างไม่ต้องสงสัย แม้ว่าหอจดหมายเหตุแห่งชาติจะเป็นผู้เก็บ สงวนรักษาบันทึกทางราชการทั้งหมด ซึ่งรวมทั้งฟิล์มภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ และสิ่งบันทึกเสียงแล้วก็ตาม แต่ไม่อนุรักษ์สำเนาที่เป็นเนกาตีฟ เพราะฟิล์มเนกาตีฟจะถูกเก็บไว้ในที่ต่าง ๆ เช่น ฝ่ายฟิล์มภาพยนตร์แห่งชาติมาเลเซีย ฝ่ายสารนิเทศ หรือองค์การอื่น ๆ ภาพยนตร์ที่เป็นการค้านั้นไม่ได้รวบรวมไว้ในกฎหมาย เพราะฟิล์มเหล่านั้นผลิตขึ้นมาแสดงต่อสาธารณชน แต่ไม่ได้มีการเก็บและอนุรักษ์ในฐานะที่เป็นสำเนาเชิงจดหมายเหตุสำหรับจุดมุ่งหมายของการอ้างอิงในภายหลัง ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นในการจัดตั้งหอภาพยนตร์ขึ้นมาเพื่อว่าฟิล์มทั้งหมดที่ผลิตขึ้นในประเทศจะถูกเก็บรักษาและอนุรักษ์ไว้ที่หอภาพยนตร์ การดำเนินการหอภาพยนตร์จำเป็นต้องมีการวางแผนการรวบรวม และการวางโครงการต่าง ๆ ที่เหมาะสมเพื่อที่จะลดปัญหาที่เกิดขึ้นให้น้อยลง (Habibah Zon Yahaya : 1985)

ประเทศอินโดนีเซีย

พัฒนาการในศตวรรษที่ 20 ได้นำไปสู่ภาวะที่ต้องวันวายซับซ้อนของจดหมายเหตุประเภทต่าง ๆ ซึ่งเป็นทั้งการบันทึกภาพและเสียงในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ ในแต่ละประเภทนั้นถือว่าการสนับสนุนเอกสารที่เขียน หรือเป็นเนื้อหา เป็นสิ่งพิมพ์ สิ่งนี้คือปรากฏการณ์จริง ๆ ของชีวิตสมัยใหม่

การจัดเก็บเริ่มในกลางปี 1980 ระยะเวลา 4 ปี สามารถจัดหาวัสดุที่เป็นฟิล์มภาพยนตร์ได้ 14,633 เรื่อง เทปโทรทัศน์ 106 เรื่อง เทปบันทึกเสียง 1,783 เรื่อง มีการตรวจพิจารณา

กระตุ้นให้มีการโอนเชิงบังคับภาพยนตร์ที่สร้างโดยองค์กรของรัฐให้มาเก็บรวมไว้ที่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ (Soemartini : 1985)

ประเทศไทย

หอภาพยนตร์แห่งชาติ เป็นโครงการที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อการอนุรักษ์ผลงานทางภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นโดยคนไทย ทั้งภาพยนตร์ข่าว สารคดี ภาพยนตร์เรื่อง และอื่น ๆ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เป็นศูนย์กลางดำเนินงานแสวงหา เก็บสะสมและอนุรักษ์ไว้ซึ่งผลงานภาพยนตร์ทั้งเก่าและใหม่ของชาติ
2. เป็นสถาบันเก็บสะสมและอนุรักษ์ผลงานภาพยนตร์ขึ้นครูในทางสากลและภาพยนตร์ใด ๆ ของนานาชาติ ที่มีความสำคัญต่อ การศึกษา ศิลปะ และวัฒนธรรมภาพยนตร์
3. เป็นศูนย์กลางดำเนินงานแสวงหา เก็บสะสมและอนุรักษ์ บรรดาเอกสาร สิ่งพิมพ์ และสิ่งของต่าง ๆ อันเกี่ยวเนื่องกับภาพยนตร์ของชาติ เช่นหนังสือ วารสาร บทภาพยนตร์ ภาพนิ่ง ฟิล์มโฆษณา แผ่นเสียง
4. เป็นสถาบันที่ดำเนินกิจกรรมในการให้บริการแก่สาธารณชนในการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับภาพยนตร์ และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาศิลปภาพยนตร์โดยทั่วไป (เพ็ญพรรณ : 1985)

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน)

ประวัติ

เนื่องจากประเทศไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ เห็นสมควรที่จะหันมาร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดเพื่อความมั่นคงอยู่ดีของประชาชน ซึ่งมีเชื้อชาติ วัฒนธรรมนิยม ประเพณีและวัฒนธรรมคล้ายคลึงกันมาแต่เดิม

รัฐบาลของประเทศทั้ง 5 จึงได้ก่อตั้งสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ขึ้น โดยได้ประกาศปฏิญญาอาเซียนที่ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 เพื่อเป็นหลักในการร่วมมือกันของประเทศสมาชิกต่อไป และเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2527 ประเทศบรูไนได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนประเทศที่ 6

เจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของสมาคมอาเซียน

ตามปฏิญญาอาเซียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศของประเทศสมาชิกได้ย้าถึงประโยชน์ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน และปัญหาที่มีร่วมกันระหว่างประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อีกทั้งความจำเป็นที่จะต้องสร้างเสริมสายสัมพันธ์แห่งความเป็นปึกแผ่นและความร่วมมือในภูมิภาคที่มีอยู่แล้วให้เข้มแข็งขึ้น นอกจากนี้ได้แสดงความปรารถนาที่จะจัดวางรากฐานอันมั่นคงสำหรับดำเนินการร่วมกันในอันที่จะส่งเสริมความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยเจตนารมณ์แห่งความเสมอภาค และความร่วมแรงร่วมใจเพื่อให้มีสันติสุข ความก้าวหน้า และเสถียรภาพในภูมิภาค รัฐมนตรีของอาเซียนได้กล่าวด้วยว่า บรรดาประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความรับผิดชอบร่วมกันในอันที่แรกที่จะเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเมืองของภูมิภาค และประกันการพัฒนาประเทศเหล่านี้ ตลอดจนเจตจำนงอันแน่วแน่ที่ธำรงรักษาเสถียรภาพและความมั่นคงมิให้มีการแทรกแซงจากภายนอก ไม่ว่าในรูปลักษณะใด ทั้งนี้ เพื่อที่จะทำนุบำรุงสันติสุขอันประจักษ์ชัดของแต่ละประเทศไว้ความอุดมการณ์และความฝืนของประชาชนของตน

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของสมาคมอาเซียนมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. เพื่อเร่งรัดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคม และการพัฒนาทางวัฒนธรรมในภูมิภาค โดยความเพียรพยายามร่วมกันด้วยเจตนารมณ์แห่งความเสมอภาคและความร่วมมือร่วมใจ ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างรากฐานสำหรับประชาคมประชาชาติในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นประชาคมที่มีความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุข
2. เพื่อส่งเสริมเสถียรภาพและสันติภาพในภูมิภาค โดยเคารพอย่างแน่วแน่ในความยุติธรรม และหลักแห่งนิติธรรมในการดำเนินการความสัมพันธ์ระหว่างบรรดาประเทศในภูมิภาคและยึดมั่นในหลักของกฎบัตรสหประชาชาติ

3. เพื่อส่งเสริมให้มีความร่วมมือกันอย่างจริงจังและความช่วยเหลือซึ่งกันและกันใน เรื่องที่มีผลประโยชน์ร่วมกันในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์ และ การบริหาร

4. เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่กันและกันในรูปแบบของการฝึกอบรม การวิจัยในด้านการศึกษา วิชาชีพ วิชาการและการบริหาร

5. เพื่อร่วมมือกันให้ได้ประโยชน์มากขึ้นในด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การขยาย การค้าระหว่างกัน รวมทั้งการศึกษานโยบายการค้าโลกกันระหว่างประเทศ การปรับปรุงระบบ การขนส่งและการคมนาคมระหว่างกัน ตลอดจนยกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชนของตน

6. เพื่อส่งเสริมการศึกษาเกี่ยวกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

7. เพื่อถ่วงไว้ซึ่งความร่วมมืออย่างใกล้ชิดและมีผลประโยชน์กับองค์การระหว่าง ประเทศ และองค์การส่วนภูมิภาคที่มีความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์คล้ายคลึงกันรวมทั้งเพื่อสำรวจ หาช่องทางที่จะให้มีความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้นในกลุ่มประเทศสมาชิก

ประเทศสมาชิกอาเซียนได้มีการร่วมมือด้านต่าง ๆ หนึ่งในความร่วมมือทั้งหลายนั้นคือ การร่วมมือทางด้านวัฒนธรรม ทั้งนี้ โดยที่อาเซียนได้ตระหนักว่าความร่วมมือทางด้านวัฒนธรรมมี ความสำคัญในการธำรงรักษามรดกตกทอดทางวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันเก่าแก่ของ ประเทศสมาชิกตลอดจนเป็นการเพิ่มพูนความเข้าใจซึ่งกันและกันของประชาชนในกลุ่มของประเทศ อาเซียน ดังนั้นในการนี้ อาเซียนได้ตกลงที่จะให้มีการร่วมมือในด้านการสื่อสารมวลชนและ วัฒนธรรมกันเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2512 ปัจจุบันความร่วมมือทางด้านวัฒนธรรมของ อาเซียนอยู่ภายใต้การดำเนินงานของคณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยวัฒนธรรมและสนเทศ การ ดำเนินงานในกิจกรรมต่าง ๆ ทางด้านวัฒนธรรมจะได้รับความช่วยเหลือจากกองทุนวัฒนธรรมของ อาเซียน ซึ่งเป็นกองทุนได้รับการจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2521 โดยจะรับเงินจาก การบริจาคของประเทศอาเซียน ประเทศที่สามหรือจากองค์กรระหว่างประเทศอื่น ๆ โดยอาเซียน จะเป็นผู้บริหารและดำเนินการเกี่ยวกับกองทุนเพียงผู้เดียว

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

1. กลุ่มประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มประชากร

ประชากรที่ศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ บุคคลผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบในงานบริหารหอภาพยนตร์แห่งชาติ ของแต่ละประเทศในกลุ่มประเทศสมาคมประชาชาติอาเซียน ซึ่งได้แก่

1.1 คุณโมนา โลฮานด้า (Mona Lohanda)

หัวหน้าแผนกโสตทัศนศึกษา หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ประเทศอินโดนีเซีย

1.2 คุณราฮานี จามิล (Rahani Jamil)

หัวหน้าหอภาพยนตร์แห่งชาติ หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ประเทศมาเลเซีย

1.3 คุณ เอน จี หวัง เหลียง (N G Wang Leng)

หัวหน้างานโสตทัศนศึกษา หอประวัติศาสตร์บอกเล่า ประเทศสิงคโปร์

1.4 คุณเพ็ญพรรณ เจริญพร

หัวหน้าหอภาพยนตร์แห่งชาติ กองจดหมายเหตุแห่งชาติ ประเทศไทย

รวมทั้งสิ้น 4 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นส่วนตัวเกี่ยวกับการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันของหอภาพยนตร์แห่งชาติ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดตั้งและการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งและการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ จากเอกสารการสัมมนาต่าง ๆ และนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหอภาพยนตร์แห่งชาติ มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 การจัดรูปแบบสอบถาม

2.2.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน จำนวน 6 คำถาม

2.2.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด ถามความคิดเห็นส่วนตัวของผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติเกี่ยวกับหอภาพยนตร์แห่งชาติ จำนวน 4 คำถาม

2.2.3 แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติในปัจจุบัน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ตัวเลือก คือ

- A - มีปัญหามาก
- B - มีปัญหาปานกลาง
- C - มีปัญหาน้อย
- D - ไม่มีปัญหา

มีจำนวนคำถามทั้งสิ้น 10 คำถาม

2.2.4 แบบสอบถามตอนที่ 4 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดให้เลือกตอบ 2 ตัวเลือก คือ ใช่ (มี) และไม่ใช่ (ไม่มี) โดยระบุข้อมูลเกี่ยวกับการจัดตั้งและการดำเนินงาน ด้านต่าง ๆ ของหอภาพยนตร์แห่งชาติจำนวน 44 คำถาม

2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คนพิจารณาความเหมาะสม คณะผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

- 2.3.1 คุณโคม สุธวงศ์
- 2.3.2 คุณศิริรัตน์ อัคระนังค์
- 2.3.3 คุณสมชาติ บางแจ้ง
- 2.3.4 คุณฉิมล เมฆสวัสดิ์
- 2.3.5 คุณอารี ชื่นวัฒนา

2.4 ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสอบถามตามที่คุณเชี่ยวชาญแนะนำ

3. การรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามไปยังผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ และไทย เมื่อ ตุลาคม 2530 โดยแจ้งกำหนดเวลาส่งคืนแบบสอบถามแก่กลุ่มประชากรแต่ไม่ได้รับแบบสอบถามคืนเลย

3.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากรทั้ง 4 ประเทศเป็นครั้งที่ 2 เมื่อ มกราคม 2532 พร้อมทั้งระบุกำหนดเวลาส่งคืนแบบสอบถามด้วย และได้รับแบบสอบถามคืนภายในระยะเวลา

ที่กำหนด 2 ฉบับ คือ จากประเทศอินโดนีเซียและประเทศไทย

3.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปส่งยังประเทศมาเลเซีย และสิงคโปร์ด้วยตนเองเมื่อ
กุมภาพันธ์ 2532 และได้ข้อมูลในแบบสอบถามมาครบถ้วน
รวมเวลาที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 5 เดือน

4. การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

4.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมานับความถี่และ
หาค่าร้อยละ

4.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 ความคิดเห็นส่วนตัวของผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติ
เกี่ยวกับการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ นำข้อมูลมานับความถี่และหาค่าร้อยละ

4.3 แบบสอบถามตอนที่ 3 ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันของหอภาพยนตร์
แห่งชาติ นำข้อมูลมานับความถี่ของปัญหา คำนวณน้ำหนักคะแนนของมาตราส่วนประมาณค่า แล้วหาค่า
ร้อยละ

4.4 แบบสอบถามตอนที่ 4 ข้อมูลการจัดตั้งและการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ
นำข้อมูลมานับความถี่แต่ละรายการและหาค่าร้อยละ

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าร้อยละ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แยกวิเคราะห์และเสนอข้อมูลให้ทราบตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของกลุ่มประชากร

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติของกลุ่มประเทศ
สมาคมประชาชาติอาเซียน ของกลุ่มประชากร

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติของ
กลุ่มประเทศประชาชาติอาเซียนในปัจจุบัน ของกลุ่มประชากร

ตอนที่ 4 การจัดตั้งและดำเนินการของหอภาพยนตร์แห่งชาติในกลุ่มประเทศสมาคม
ประชาชาติอาเซียน ในปัจจุบัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของกลุ่มประชากร ได้ผลดังแสดงในตาราง

ตาราง 1 ระดับการศึกษาของกลุ่มประชากร

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	—	—
ปริญญาตรี	—	—
ปริญญาโท	4	100
ปริญญาเอก	—	—

จากตาราง 1 แสดงว่า ผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติทั้งหมดมีระดับการศึกษาระดับปริญญาโท (ร้อยละ 100)

ตาราง 2 ประสบการณ์การทำงานของกลุ่มประชากร

ประสบการณ์ทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	—	—
5 - 9 ปี	1	25
10 - 14 ปี	1	25
มากกว่า 15 ปี	2	50

จากตาราง 2 แสดงว่า ผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี (ร้อยละ 50) และ 10 - 14 ปี (ร้อยละ 25) 5 - 9 ปี (ร้อยละ 25) ตามลำดับ

ตาราง 3 ประสิทธิภาพในการทำงานเกี่ยวกับหอภาพยนตร์แห่งชาติ

ประสิทธิภาพการทำงานที่หอภาพยนตร์	จำนวน	ร้อยละ
เคยทำงานที่หอภาพยนตร์มาก่อน	3	75
ไม่เคยทำงานที่หอภาพยนตร์	1	25

จากตาราง 3 แสดงว่า ผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติ มีประสิทธิภาพการทำงานที่หอภาพยนตร์แห่งชาติมากที่สุด (ร้อยละ 75) และส่วนน้อยไม่เคยทำงานที่หอภาพยนตร์แห่งชาติเลย (ร้อยละ 25)

ตาราง 4 ลักษณะการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารหอภาพยนตร์แห่งชาติ

ลักษณะการดำรงตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
สมัครใจเข้ารับการคัดเลือก	—	—	สมัครใจด้วย 1 คน
ได้รับการคัดเลือก	4	100	
กรณีอื่น ๆ	—	—	

จากตาราง 4 แสดงว่า ผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติทั้งหมดได้รับคัดเลือกจากฝ่ายบริหารให้มาดำรงตำแหน่งนี้ (ร้อยละ 100) และมีอยู่ 1 รายที่สมัครใจทำงานเป็นตำแหน่งนี้

ตาราง 5 ประสิทธิภาพในการฝึกอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับเรื่องการอนุรักษ์ภาพยนต์ของ
ผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติ

ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการอนุรักษ์ภาพยนต์	จำนวน	ร้อยละ
มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการอนุรักษ์ภาพยนต์	1	25
ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการอนุรักษ์ภาพยนต์	3	75

จากตาราง 5 แสดงว่า ผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการอนุรักษ์ภาพยนต์มาก่อน (ร้อยละ 75) มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการอนุรักษ์ภาพยนต์มาก่อน (ร้อยละ 25)

สรุป กลุ่มประชากร คือ ผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติของกลุ่มประเทศสมาคมประชาชาติอาเซียนจำนวนทั้งสิ้น 4 คน มีระดับการศึกษาชั้นปริญญาโททั้งหมด (ร้อยละ 100) และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี (ร้อยละ 50) นอกนั้นมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 10 - 14 ปี (ร้อยละ 25) และประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 5 - 9 ปี (ร้อยละ 25) จำนวนร้อยละเท่ากัน สำหรับประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับหอภาพยนตร์แห่งชาติพบว่า ส่วนใหญ่เคยทำงานในตำแหน่งอื่นในหอภาพยนตร์แห่งชาติมาก่อน (ร้อยละ 75) มีส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่เคยทำงานในหอภาพยนตร์แห่งชาติ (ร้อยละ 25) และผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติทุกคนเป็นผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจากฝ่ายบริหารให้มาดำรงตำแหน่งนี้ (ร้อยละ 100) ซึ่งมีเพียง 1 คนเท่านั้นที่มีความเต็มใจที่สมัครมาดำรงตำแหน่งนี้ (ร้อยละ 25) ส่วนประสบการณ์ในการฝึกอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับเรื่องการอนุรักษ์ภาพยนต์ของผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติ ส่วนใหญ่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการอนุรักษ์ภาพยนต์ (ร้อยละ 75) มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการอนุรักษ์ภาพยนต์ (ร้อยละ 25)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นส่วนตัวของผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติเกี่ยวกับการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ

ตาราง 6 ความช่วยเหลือที่สถาบันหอภาพยนตร์แห่งชาติต้องการเป็นอันดับแรก

ลักษณะความช่วยเหลือ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านเครื่องมือ	2	50
ด้านผู้เชี่ยวชาญ	3	75
ด้านสถานที่เก็บ	1	25
ด้านอื่น ๆ	2	50
- การซ่อมบำรุง	(1)	(25)
- คณะทำงานที่มีประสิทธิภาพ	(1)	(25)

จากตาราง 6 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้อำนวยการ หอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่ ต้องการความช่วยเหลือด้านผู้เชี่ยวชาญเป็นอันดับแรก (ร้อยละ 75) รองลงมาคือ ด้านเครื่องมือ (ร้อยละ 50) และด้านอื่น ๆ (ร้อยละ 50) ได้แก่ ความช่วยเหลือด้านการซ่อมบำรุงและคณะทำงานที่มีประสิทธิภาพ และผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่ต้องการความช่วยเหลือในด้านสถานที่เก็บน้อยที่สุด (ร้อยละ 25)

ตาราง 7 การรณรงค์เกี่ยวกับการขอรับบริจาคฟิล์มภาพยนตร์

ลักษณะการรณรงค์	จำนวน	ร้อยละ
เคยมรณรงค์ขอรับบริจาค	4	100
ไม่เคยรณรงค์ขอรับบริจาค	-	-

จากตาราง 7 แสดงว่า หอภาพยนตร์แห่งชาติทุกแห่งเคยมรณรงค์เกี่ยวกับการขอรับบริจาคฟิล์มภาพยนตร์ (ร้อยละ 100)

ตาราง 8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสังกัดของหอภาพยนตร์แห่งชาติ

ต้นสังกัดที่ระบุ	จำนวน	ร้อยละ
หอจดหมายเหตุ พิพิธภัณฑ์	3	75
หอสมุด	-	-
หน่วยงานอิสระ	1	25

จากตาราง 8 แสดงว่า ผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหอภาพยนตร์แห่งชาติควรจะอยู่ในสังกัดของหอจดหมายเหตุแห่งชาติ (ร้อยละ 75) และส่วนน้อยคิดว่าหอภาพยนตร์แห่งชาติควรเป็นหน่วยงานอิสระ (ร้อยละ 25)

สรุป ผู้อำนวยความสะดวกแห่งชาติมีความคิดเห็นส่วนตัวเกี่ยวกับการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ดังนี้

ผู้อำนวยความสะดวกแห่งชาติส่วนใหญ่คิดว่าหอภาพยนตร์แห่งชาติต้องการความช่วยเหลือด้านผู้เชี่ยวชาญเป็นอันดับแรก (ร้อยละ 75) รองลงมาคือความช่วยเหลือด้านอื่น ๆ ได้แก่ การซ่อมบำรุงและคณะกรรมการที่มีประสิทธิภาพ (ร้อยละ 50) ส่วนความช่วยเหลือที่ต้องการน้อยที่สุดคือ ด้านสถานที่เก็บ (ร้อยละ 25) และหอภาพยนตร์แห่งชาติทุกแห่งเคยบรรจุเกี่ยวกับการขอรับบริจาคฟิล์มภาพยนตร์ (ร้อยละ 100) สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับสังกัดของหอภาพยนตร์แห่งชาตินั้น ผู้อำนวยความสะดวกแห่งชาติส่วนใหญ่คิดว่า หอภาพยนตร์แห่งชาติควรจะสังกัดอยู่กับหอจดหมายเหตุ (ร้อยละ 75) และส่วนน้อยคิดว่า หอภาพยนตร์แห่งชาติควรจะเป็นหน่วยงานอิสระ (ร้อยละ 25)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง

ตาราง 9 ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานสำหรับการตรวจสอบฟิล์ม

ลักษณะของปัญหา	มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านวัสดุ	1	25	2	50	-	-	1	25
ด้านบุคลากร	2	50	1	25	-	-	1	25
ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือ	1	25	1	25	1	25	1	25

จากตาราง 9 แสดงว่า หน่วยงานสำหรับการตรวจสอบฟิล์มมีปัญหาด้านวัสดุปานกลาง (ร้อยละ 50) มีปัญหาด้านนี้มาก (ร้อยละ 25) และไม่มีปัญหาด้านนี้ (ร้อยละ 25)

ส่วนปัญหาด้านบุคลากรในหน่วยงานสำหรับการตรวจสอบฟิล์มมีปัญหามากที่สุด (ร้อยละ 50) รองมาคือปัญหาด้านนี้ปานกลาง (ร้อยละ 25) และไม่มีปัญหา (ร้อยละ 25)

สำหรับปัญหาด้านอุปกรณ์และเครื่องมือของหน่วยงานสำหรับการตรวจสอบฟิล์มในหลายประเทศ พบว่า มีปัญหามาก (ร้อยละ 25) มีปัญหปานกลาง (ร้อยละ 25) มีปัญหาน้อย (ร้อยละ 25) และไม่มีปัญหา (ร้อยละ 25) ในระดับเท่า ๆ กัน

สรุป หน่วยงานสำหรับการตรวจสอบฟิล์มของหอภาพยนตร์แห่งชาติในหลายประเทศมีปัญหา
ปานกลางทางด้านบุคลากร ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือ และด้านวัสดุ เรียงตามลำดับ

ตาราง 10 ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานซ่อมและอนุรักษ์ฟิล์ม

ลักษณะของปัญหา	มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านวัสดุ	-		2	50	1	25	1	25
ด้านบุคลากร	-	25	3	75	-	-	-	-
ด้านอุปกรณ์และ เครื่องมือ	1	25	2	50	1	25	-	-

จากตาราง 10 แสดงว่า หน่วยงานซ่อมและอนุรักษ์ฟิล์มของหอภาพยนตร์แห่งชาติมีปัญหา
ด้านวัสดุปานกลาง (ร้อยละ 50) มีปัญหาน้อย (ร้อยละ 25) และไม่มีปัญหา (ร้อยละ 25)

ส่วนปัญหาด้านบุคลากรในหน่วยงาน พบว่า มีปัญหาปานกลางมากที่สุด (ร้อยละ 75)
และมีปัญหามาก (ร้อยละ 25)

สำหรับปัญหาด้านอุปกรณ์และเครื่องมือของหน่วยงาน มีปัญหาระดับปานกลางมากที่สุด
(ร้อยละ 50) รองมา คือ มีปัญหามาก (ร้อยละ 25) และมีปัญหาน้อย (ร้อยละ 25)

สรุป หน่วยงานซ่อมของหอภาพยนตร์แห่งชาติในหลายประเทศมีปัญหาปานกลางทางด้าน
บุคลากรและด้านอุปกรณ์และเครื่องมือ มีปัญหาน้อยด้านวัสดุ

ตาราง 11 ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานเทคโนโลยีทางเสียง

ลักษณะของปัญหา	มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านวัสดุ	1	25	2	50	–	–	1	25
ด้านบุคลากร	1	25	3	75	–	–	–	–
ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือ	2	50	2	50	–	–	–	–

จากตาราง 11 แสดงว่า หน่วยงานเทคโนโลยีทางเสียงของหอภาพยนตร์แห่งชาติ มีปัญหาด้านวัสดุปานกลางมากที่สุด (ร้อยละ 50) และมีปัญหามาก (ร้อยละ 25) เท่ากับไม่มีปัญหา (ร้อยละ 25)

ส่วนปัญหาด้านบุคลากรในหน่วยงานเทคโนโลยีทางเสียง มีปัญหาระดับปานกลางมากที่สุด (ร้อยละ 75) และมีปัญหาน้อยที่สุด (ร้อยละ 25)

สำหรับปัญหาด้านอุปกรณ์และเครื่องมือของหน่วยงานเทคโนโลยีทางเสียงพบว่าไม่มีปัญหามาก เท่ากับไม่มีปัญหাপานกลาง คือ ประมาณร้อยละ 50

สรุป หน่วยงานเทคโนโลยีทางเสียงของหอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่มีปัญหาด้านอุปกรณ์และเครื่องมือมากที่สุด รองมาคือปัญหาด้านบุคลากรและด้านวัสดุซึ่งมีระดับปัญหาการดำเนินงานปานกลาง

ตาราง 12 ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานการพิมพ์

ลักษณะของปัญหา	มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านวัสดุ	-	-	1	25	-	-	1	25
ด้านบุคลากร	1	25	1	25	-	-	1	25
ด้านอุปกรณ์และ เครื่องมือ	1	25	1	25	-	-	1	25

จากตาราง 12 แสดงว่า หน่วยงานการพิมพ์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติมีปัญหาในการดำเนินงานด้านวัสดุระดับปานกลาง (ร้อยละ 25) และไม่มีปัญหาในการดำเนินงานร้อยละ 25 ส่วนอีกร้อยละ 25 ของหอภาพยนตร์แห่งชาติยังไม่มีหน่วยงานการพิมพ์

ส่วนปัญหาด้านบุคลากรในหน่วยงานการพิมพ์ พบว่ามีปัญหาในการดำเนินงานมาก(ร้อยละ 25) มีปัญหাপานกลาง (ร้อยละ 25) และไม่มีปัญหา (ร้อยละ 25) ส่วนอีกร้อยละ 25 ยังไม่มีบุคลากรของหน่วยงานเป็นการเฉพาะ

สำหรับปัญหาด้านอุปกรณ์และเครื่องมือของหน่วยงานการพิมพ์ พบว่า ร้อยละ 25 มีปัญหา มากเท่ากับมีปัญหাপานกลาง และร้อยละ 25 ไม่มีปัญหาการดำเนินงานด้านนี้ ส่วนอีกร้อยละ 25 ยังไม่มีหน่วยงานการพิมพ์ของหอภาพยนตร์

สรุป หน่วยงานการพิมพ์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่มีปัญหาในการดำเนินงานปานกลาง ทั้งด้านบุคลากรและอุปกรณ์และเครื่องมือ ส่วนด้านวัสดุนั้นแทบไม่มีปัญหาในการดำเนินงานของ หน่วยงานพิมพ์เลย และยังมีหอภาพยนตร์หลายแห่งที่ยังไม่ได้ตั้งหน่วยงานการพิมพ์ในหน่วยงานเฉพาะ

ตาราง 13 ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานควบคุมห้องปฏิบัติการ

ลักษณะของปัญหา	มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านวัสดุ	-	-	1	25	-	-	2	50
ด้านบุคลากร	1	25	1	25	-	-	1	25
ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือ	1	25	-	-	1	25	1	25

จากตาราง 13 แสดงว่า หน่วยงานควบคุมห้องปฏิบัติการมีปัญหาในการดำเนินงานด้านวัสดุปานกลาง (ร้อยละ 25) และไม่มีปัญหาในการดำเนินงานมากที่สุด (ร้อยละ 50) ส่วนอีกร้อยละ 50 ยังไม่มีหน่วยงานควบคุมห้อง

ส่วนปัญหาด้านบุคลากรในหน่วยงานควบคุมห้องปฏิบัติการมีปัญหาในการดำเนินงานมาก ร้อยละ 25 มีปัญหাপานกลางร้อยละ 25 และไม่มีปัญหาในการดำเนินการร้อยละ 25 ส่วนอีกร้อยละ ยังไม่มีหน่วยงานควบคุมห้อง

สำหรับปัญหาด้านอุปกรณ์และเครื่องมือของหน่วยควบคุมห้องปฏิบัติการ พบว่า มีปัญหามาก ร้อยละ 25 มีปัญหาน้อย ร้อยละ 25 และไม่มีปัญหาร้อยละ 25 และไม่มีปัญหาร้อยละ 25 ส่วนอีกร้อยละ 25 ไม่มีการจัดตั้งหน่วยงานควบคุมห้องปฏิบัติการขึ้น

สรุป หน่วยงานควบคุมห้องปฏิบัติการของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ส่วนใหญ่มีปัญหา การดำเนินงานน้อยในด้านบุคลากรและด้านอุปกรณ์และเครื่องมือ ส่วนด้านวัสดุไม่มีปัญหาในการดำเนินงาน และหอภาพยนตร์บางแห่งยังไม่มีหน่วยงานควบคุมห้องปฏิบัติการนี้

ตาราง 14 ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานฉายภาพยนตร์

ลักษณะของปัญหา	มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านวัสดุ	-	-	2	50	1	25	1	25
ด้านบุคลากร	-	-	2	50	1	-	1	25
ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือ	2	50	1	25	-	-	1	25

จากตาราง 14 แสดงว่า หน่วยงานฉายภาพยนตร์มีปัญหาการดำเนินงานด้านวัสดุปานกลาง (ร้อยละ 50) มากที่สุด รองมา คือ มีปัญหาน้อยและไม่มีปัญหา (ร้อยละ 25)

ส่วนปัญหาด้านบุคลากรในหน่วยงานฉายภาพยนตร์ มีปัญหาระดับปานกลางมากที่สุด (ร้อยละ 50) รองมาคือ ปัญหาน้อย (ร้อยละ 25) และไม่มีปัญหา 25)

สำหรับปัญหาด้านอุปกรณ์และเครื่องมือของหน่วยงานฉายภาพยนตร์มีปัญหานการดำเนินงานมากที่สุด (ร้อยละ 50) รองมา มีปัญหปานกลาง (ร้อยละ 25) และไม่มีปัญหา (ร้อยละ 25)

สรุป หน่วยงานฉายภาพยนตร์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่มีปัญหานการดำเนินงานมากด้านอุปกรณ์และเครื่องมือ และมีปัญหานการดำเนินงานปานกลางด้านวัสดุและบุคลากร

ตาราง 15 ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานการพลังงานและซ่อมบำรุงรักษาเครื่องไฟฟ้า

ลักษณะของปัญหา	มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านวัสดุ	-	-	1	25	-	-	2	50
ด้านบุคลากร	2	50	-	-	-	-	1	25
ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือ	1	25	-	-	-	-	2	50

จากตาราง 15 แสดงว่า หน่วยงานการพลังงานและซ่อมบำรุงรักษาเครื่องไฟฟ้ามีปัญหาด้านวัสดุระดับปานกลาง ร้อยละ 25 และส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านนี้ ร้อยละ 50

ส่วนปัญหาด้านบุคลากรในหน่วยงานการพลังงานและซ่อมบำรุงรักษาเครื่องไฟฟ้ามีปัญหาการดำเนินงานมาก (ร้อยละ 50) นอกนั้นร้อยละ 25 ไม่มีปัญหาในการดำเนินงาน

สำหรับด้านอุปกรณ์และเครื่องมือของหน่วยงานการพลังงานและซ่อมบำรุงรักษาเครื่องใช้ไฟฟ้ามีปัญหาในการดำเนินงานมากร้อยละ 25 และส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาการดำเนินงานด้านนี้

สรุป หน่วยงานการพลังงานและซ่อมบำรุงของหอภาพยนตร์แห่งชาติในหลายประเทศส่วนใหญ่มีปัญหาในการดำเนินงานด้านบุคลากรมาก รองลงมาได้แก่ ปัญหาด้านอุปกรณ์และเครื่องมือและด้านวัสดุ (ร้อยละ 25)

ตาราง 16 ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานทางวิชาการ

ลักษณะของปัญหา	มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านวัสดุ	1	25	-	-	-	-	2	50
ด้านบุคลากร	2	50	-	-	-	-	1	25
ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือ	2	50	-	-	-	-	1	25

จากตาราง 16 แสดงว่า หน่วยงานวิชาการของหอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนน้อยมีปัญหาด้านวัสดุ (ร้อยละ 25) และส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการดำเนินงาน (ร้อยละ 50)

ส่วนปัญหาด้านบุคลากรในหน่วยงานวิชาการของหอภาพยนตร์ส่วนมากมีปัญหาการดำเนินงานมาก (ร้อยละ 50) ส่วนน้อยไม่มีปัญหาการดำเนินงานด้านนี้ (ร้อยละ 25) .

สำหรับด้านอุปกรณ์และเครื่องมือของหน่วยงานวิชาการมีปัญหาในการดำเนินงานมาก (ร้อยละ 50) ส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 25) ที่ไม่มีปัญหาในการดำเนินงาน

สรุป หน่วยงานทางวิชาการของหอภาพยนตร์แห่งชาติ มีปัญหาการดำเนินงานด้านบุคลากร ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือมาก และด้านวัสดุน้อย

ตาราง 17 ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานด้านอาคารและการก่อสร้าง

ลักษณะของปัญหา	มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หน่วยงานก่อสร้าง และโครงสร้าง อาคาร	1	25	-	-	-	-	1	25

จากตาราง 17 แสดงว่า หอภาพยนตร์แห่งชาติบางแห่ง (ร้อยละ 25) มีปัญหาการดำเนินงานด้านนี้มาก อีกร้อยละ 25 ไม่มีปัญหาในการดำเนินงาน และอีกร้อยละ 50 ไม่มี หน่วยงานด้านอาคารและการก่อสร้างในสังกัดหอภาพยนตร์แห่งชาติ

สรุป มีหอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนน้อยที่มีปัญหาในการดำเนินงานหน่วยงานด้านอาคารและการก่อสร้าง (ร้อยละ 25) ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการดำเนินงานด้านนี้

ตาราง 18 ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานด้านบุคลากรและความปลอดภัย

ลักษณะของปัญหา	มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หน่วยงานด้าน บุคลากรและการ ป้องกันอุบัติเหตุ	1	25	1	25	-	-	1	25

จากตาราง 18 แสดงว่า หอภาพยนตร์แห่งชาติบางส่วนมีปัญหาในหน่วยงานด้านบุคลากรและความปลอดภัย

ตาราง 19 ผลของการให้การสนับสนุนจากองค์กรของรัฐ อันเนื่องมาจากข้อเสนอแนะของยูเนสโก

การดำเนินงานกิจกรรม	ใช่		ไม่ใช่		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่	2	50	—	—	2	50
2. มีความตระหนักโดยทั่วไป ค่อนข้างสูง	2	50	1	25	1	25
3. สนับสนุนด้านการเงิน	1	25	1	25	2	50
4. มีการเสริมสร้างความ สัมพันธ์ระหว่างผู้ผลิต ผู้เผยแพร่ และหอภาพยนตร์	—	—	—	25	1	25
5. สนับสนุนการวิจัยเชิงเทคนิค	1	25	1	—	1	25
6. สนับสนุนการฝึกอบรมเชิง วิชาชีพ	3	75	—	—	—	—
รวม	11	45.83	4	16.66	9	37.51

จากตาราง 19 แสดงว่า ผลอันเนื่องมาจากข้อเสนอแนะของยูเนสโก องค์กรของรัฐ สนับสนุนการฝึกอบรมเชิงวิชาชีพ ร้อยละ 75 และไม่ตอบคำถาม ร้อยละ 25 องค์กรของรัฐมีความตระหนักโดยทั่วไปค่อนข้างสูง ร้อยละ 50 ไม่ตอบคำถาม ร้อยละ 25

องค์กรของรัฐให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ ร้อยละ 50 ไม่ตอบคำถามร้อยละ 25

มีการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ผลิต ผู้เผยแพร่ และหอภาพยนตร์ ร้อยละ 50
และไม่ตอบคำถาม ร้อยละ 25

การสนับสนุนทางการเงิน ร้อยละ 25 และไม่ตอบคำถาม ร้อยละ 50

องค์กรของรัฐสนับสนุนการวิจัยเชิงเทคนิค ร้อยละ 25 และไม่ตอบคำถาม ร้อยละ 50

ตาราง 20 การดำเนินกิจกรรมแก้ปัญหาการพิทักษ์และอนุรักษ์ภาพยนตร์ในประเทศ

การดำเนินกิจกรรม	ใช่		ไม่ใช่		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. แก้ไขแล้ว	-	-	2	50	2	50
2. แก้ไขเป็นบางส่วน	3	75	1	25	-	-
3. ยังไม่มีการแก้ไข	1	25	1	25	2	50
รวม	4	33.33	4	33.33	3	33.33

จากตาราง 20 แสดงว่า การดำเนินกิจกรรมแก้ปัญหาการพิทักษ์และอนุรักษ์ภาพยนตร์นั้น ส่วนใหญ่ได้มีการแก้ไขเป็นบางส่วน นอกจากนั้นยังไม่มีมีการแก้ไข

ตาราง 21 การดำเนินงานการแก้ปัญหาการพิทักษ์และอนุรักษ์ภาพยนตร์ในหอภาพยนตร์

การดำเนินงาน	ใช่		ไม่ใช่		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. แก้ปัญหาแล้ว	-	-	2	50	2	50
2. แก้ปัญหาเป็นบางส่วน	3	75	1	25	-	-
3. ยังไม่มีการแก้ปัญหา	1	25	1	25	2	50
รวม	4	33.33	4	33.33	3	33.33

จากตาราง 21 แสดงว่า หอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) ได้ดำเนินการแก้ปัญหา การพิทักษ์และอนุรักษ์ภาพยนตร์ในหน่วยงานไปแล้วเพียงบางส่วน นอกนั้นยังไม่มี การแก้ปัญหา

ตาราง 22 มาตรฐานการคัดเลือกผลงานภาพยนตร์เพื่อพิทักษ์และอนุรักษ์ที่เป็นลายลักษณ์อักษร

มาตรฐานของการคัดเลือก ภาพยนตร์	ใช่		ไม่ใช่		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผลงานในประเทศ	2	50	1	25	1	25
2. ผลงานต่างประเทศ	-	-	2	50	2	-
รวม	2		3		2	

จากตาราง 22 แสดงว่า มาตรฐานการคัดเลือกผลงานภาพยนตร์เพื่อการพิทักษ์และอนุรักษ์ ผลงานในประเทศ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50) มีมาตรฐานการคัดเลือกที่เป็นลายลักษณ์อักษร ส่วนน้อย (ร้อยละ 25) ไม่มีมาตรฐานการคัดเลือก สำหรับผลงานต่างประเทศยังไม่มีความสามารถในการคัดเลือก

ตาราง 23 การอนุรักษ์เพื่อเป็นมรดกทางวัฒนธรรม

	ใช่		ไม่ใช่		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การอนุรักษ์เพื่อเป็นมรดกทางวัฒนธรรม	4	100	-	-	-	-
รวม	4	100	-	-	-	-

จากตาราง 23 แสดงว่า หอภาพยนตร์ทุกประเทศ (ร้อยละ 100) ถือว่าการอนุรักษ์ภาพยนตร์เป็นการกระทำเพื่อให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรม

ตาราง 24 วิธีการจัดหาและจัดเก็บภาพยนตร์ซึ่งผลิตในประเทศ

ลักษณะการได้รับลิขสิทธิ์ (ผลงานภาพยนตร์ในประเทศ)	ใช่		ไม่ใช่		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ตามเงื่อนไขที่ระบุ	2	50	1	25	1	25
2. ตามเจตนาของผู้ถือครอง	2	50	-	-	2	50
3. โดยการบริจาคม	3	75	-	-	1	25
4. โดยการซื้อ	2	50	1	25	1	25
รวม	9	56.25	2	12.50	5	31.25

จากตาราง 24 แสดงว่า วิธีการจัดหาและจัดเก็บภาพยนตร์ซึ่งเป็นผลงานในประเทศ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) ได้มาโดยการบริจาคม นอกจากนั้นได้มาตามเงื่อนไขที่ระบุตามเจตนาของผู้ถือครอง และโดยการซื้อ

ตาราง 25 วิธีการจัดหาและจัดเก็บภาพยนตร์ซึ่งผลิตในต่างประเทศ

ผลงานภาพยนตร์ต่างประเทศ	ไช		ไมไช		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ตามเงื่อนไขที่ระบุ	1	25	2	50	1	25
2. ตามเจตนาของผู้ถือครอง	2	50	2	50	-	-
3. โดยการบริจาค	4	100	-	-	-	-
4. โดยการซื้อ	1	25	2	50	1	25
รวม	8	50	6	37.50	2	12.50

จากตาราง 25 แสดงว่า วิธีการจัดหาและจัดเก็บผลงานภาพยนตร์ของต่างประเทศ
 หอภาพยนตร์ทั้งหมดได้มาโดยการบริจาค (ร้อยละ 100) รองลงมาคือตามเจตนาของผู้ถือครอง
 น้อยที่สุด คือตามเงื่อนไขที่ระบุและโดยการซื้อ

ตาราง 26 สถานที่เก็บภาพยนตร์กรณีไม่มีหอภาพยนตร์

สถานที่จัดเก็บ	ใช่		ไม่ใช่		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ที่ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่าย	2	50	-	-	2	50
2. ที่แหล่งฟิล์มในประเทศ	2	50	-	-	2	50
3. ที่แหล่งฟิล์มต่างประเทศ	-	-	2	50	2	50
4. สถานที่อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
รวม	4	25	2	12.25	6	37.50

จากตาราง 26 แสดงว่า ในกรณีไม่มีหอภาพยนตร์ ภาพยนตร์บางส่วนจะถูกเก็บที่ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่าย และที่แหล่งฟิล์มในประเทศ

ตาราง 27 การได้รับพินัยกรรม

วิธีการที่ได้รับ	ใช่		ไม่ใช่		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การรับฝากตามกฎหมาย	3	75	—	—	1	25
2. การบริจาค	4	100	—	—	—	—
3. การซื้อ	2	50	1	25	1	25
รวม	9	75.	1	8.33	2	16.67

จากตาราง 27 แสดงว่า การได้รับพินัยกรรมส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) ได้มาด้วยวิธีการรับฝากตามกฎหมาย การบริจาค และการซื้อ ส่วนน้อย (ร้อยละ 8.33) ได้รับมาโดยวิธีการอื่น ๆ และอีกร้อยละ 16.67 ไม่ตอบคำถาม

ตาราง 28 เจือินใขด้านการเงินของหน่วยงานอนุรักษ์เกี่ยวกับการบริการ

เจือินใขบริการ	ใช่		ไม่ใช่		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่คิดเงิน	3	75	-	-	1	25
2. คิดเฉพาะค่าพิมพ์ฟิล์ม	-	-	2	50	2	50
3. คิดค่าบริการเพิ่ม ตามค่าของฟิล์ม	1	25	2	50	1	25
รวม	4	33.33	4	33.33	4	33.33

จากตาราง 28 แสดงว่า เจือินใขด้านการเงินเกี่ยวกับการบริการส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) ไม่คิดค่าบริการ และส่วนน้อย (ร้อยละ 25) คิดค่าบริการเพิ่มตามค่าของฟิล์ม

ตาราง 29 แหล่งเงินทุนที่หอภาพยนตร์ได้รับ

	ใช่		ไม่ใช่		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เงินอุดหนุนจากรัฐบาลและท้องถิ่น	2	50	-	-	2	50
2. เงินทุนจากอุตสาหกรรมภาพยนตร์	-	-	3	75	1	25
3. เงินทุนจากอุตสาหกรรมโทรทัศน์	-	-	3	75	1	25
4. เงินทุนจากการบริจาคของเอกชน	1	25	2	50	1	25
5. เงินทุนจากการจัดกิจกรรม	2	50	1	25	1	25
รวม	5	25	9	45	6	30

จากตาราง 29 แสดงว่า ร้อยละ 25 ของแหล่งเงินทุนที่หอภาพยนตร์ได้รับ มาจาก เงินอุดหนุนจากรัฐบาลและท้องถิ่น เงินทุนจากการจัดกิจกรรม และเงินทุนจากการบริจาคของเอกชน

ตาราง 30 การคิดค่าบริการสำหรับการฝากภาพยนตร์

	คิด		ไม่คิด		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การคิดค่าบริการ	-	-	4	100	-	-
รวม	-	-	4	100	-	-

จากตาราง 30 แสดงว่า ไม่มีประเทศใดเลยที่จะมีการคิดค่าบริการสำหรับการฝากภาพยนตร์

ตาราง 31 มาตรการป้องกันการสูญเสียของภาพยนต์

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ป้องกันการทำลายภาพยนต์	3	75	-	-	1	25
2. ป้องกันการส่งขายนอกประเทศ	1	25	2	50	1	25
3. ป้องกันการเข้าภาพยนต์อย่างผิดกฎหมาย	3	75	1	25	-	-
รวม	7	58.33	3	25	2	16.67

จากตาราง 31 แสดงว่า มาตรการป้องกันภาพยนต์อื่นเกี่ยวกับการทำลายภาพยนต์ การส่งขายนอกประเทศ การเข้าภาพยนต์อย่างผิดกฎหมาย ร้อยละ 58.33 มีมาตรการป้องกัน ร้อยละ 25 ไม่มีมาตรการป้องกัน และร้อยละ 16.67 ไม่ตอบ

ตาราง 32 ข้อตกลงร่วมระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบการอนุรักษ์ภาพยนต์

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ข้อตกลงร่วมระหว่างหน่วยงานที่ รับผิดชอบการอนุรักษ์ภาพยนต์	1	25	2	50	1	25
รวม	1	25	2	50	1	25

จากตาราง 32 แสดงว่า ส่วนใหญ่ยังไม่มีข้อตกลงร่วมระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบ
ในการอนุรักษ์ภาพยนต์ มีเป็นส่วนน้อยเท่านั้น

ตาราง 33 การศึกษาประสิทธิภาพของการอนุรักษ์ภาพยนต์

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การศึกษาประสิทธิภาพของการอนุรักษ์ภาพยนต์	1	25	2	50	1	25
รวม	1	25	2	50	1	25

จากตาราง 33 แสดงว่า การศึกษาประสิทธิภาพของการอนุรักษ์ภาพยนต์มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

ตาราง 34 เงินไขการอนุรักษ์ภาพยนตร์ในระยะยาวสำหรับเอกชนและบุคคลที่มีภาพยนตร์ไว้ในครอบครอง

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. กำหนดเงินไขการอนุรักษ์ภาพยนตร์ระยะยาว	-	-	4	100	-	-
รวม	-	-	4	100	-	-

ตาราง 34 แสดงว่า ทุกประเทศไม่มีเงินไขการอนุรักษ์ภาพยนตร์ในระยะยาวสำหรับเอกชนและบุคคลที่มีภาพยนตร์ไว้ในครอบครอง

ตาราง 35 ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการเก็บรักษาภาพยนตร์ของพลเมือง

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความรู้ของพลเมืองเกี่ยวกับ มาตรฐานการเก็บรักษาภาพยนตร์	3	75	1	25	-	-
รวม	3	75	1	25	-	-

จากตาราง 35 แสดงว่า ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการเก็บรักษาภาพยนตร์ร้อยละ 75 และร้อยละ 25 ยังไม่ทราบ

ตาราง 36 เจ็อนไททางเทคนิคที่เหมาะสมซึ่งใช้ในการควบคุมการอนุรักษ์ภาพยนตร์

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ็อนไททางเทคนิคที่เหมาะสม	1	25	1	25	2	50
รวม	1	25	1	25	2	50

จากตาราง 36 แสดงว่า เจ็อนไททางเทคนิคที่เหมาะสมซึ่งใช้ในการควบคุมการอนุรักษ์ภาพยนตร์มีเพียง ร้อยละ 25 เท่านั้น นอกนั้นยังไม่มี

ตาราง 37 การตรวจสอบภาพยนต์ตามปกติสำหรับภาพยนต์ที่ได้รับการอนุรักษ์

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การตรวจสอบภาพยนต์	2	50	1	25	1	25
รวม	2	50	1	25	1	25

จากตาราง 37 แสดงว่า การตรวจสอบภาพยนต์ตามปกติสำหรับภาพยนต์ที่ได้รับการอนุรักษ์มี ร้อยละ 50 ร้อยละ 25 ไม่ตอบคำถาม

ตาราง 38 เครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับการอนุรักษ์ภาพยนตร์ในประเทศ

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับการอนุรักษ์ภาพยนตร์ที่มีในประเทศ	3	75	1	25	-	-
รวม	3	75	1	25	-	-

จากตาราง 38 แสดงว่า ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) มีเครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับการอนุรักษ์ภาพยนตร์ที่มีในประเทศ ร้อยละ 25 ไม่มี

ตาราง 39 การอนุรักษ์ซึ่งดำเนินการโดยหอภาพยนตร์แห่งชาติ

	ทำ		ไม่ทำ		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การอนุรักษ์ซึ่งดำเนินการโดย หอภาพยนตร์แห่งชาติ	3	75	1	25	-	-
รวม	3	75	1	25	-	-

จากตาราง 39 แสดงว่า หอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) ดำเนินการอนุรักษ์เอง ส่วนน้อย (ร้อยละ 25) ไม่ได้ดำเนินการเอง

ตาราง 40 บุคคลที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการอนุรักษ์ภาพยนต์

ชื่อบุคคล, หน่วยงาน	ใช่		ไม่ใช่		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. หอภาพยนตร์	3	75	-	-	1	25
2. เจ้าของหอภาพยนตร์	-	-	2	50	2	50
3. อื่น ๆ	-	-	2	50	2	50
รวม	3	25	4	33.33	5	41.67

จากตาราง 40 แสดงว่า ผู้ที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการอนุรักษ์ภาพยนต์ ส่วนใหญ่ร้อยละ 75 เป็นของหอภาพยนตร์แห่งชาติ

ตาราง 41 พระราชบัญญัติที่อนุญาตให้มีการทำสำเนาเพื่อการอนุรักษ์

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. พระราชบัญญัติที่อนุญาตให้มีการทำสำเนาเพื่อการอนุรักษ์	2	50	1	25	1	25
รวม	2	50	1	25	1	25

จากตาราง 41 แสดงว่า ร้อยละ 50 มีพระราชบัญญัติอนุญาตให้หอภาพยนตร์สามารถทำสำเนาไว้เพื่อการอนุรักษ์ ร้อยละ 25 ยังไม่มี และร้อยละ 25 ไม่ตอบ

ตาราง 42 โครงการระยะยาวเพื่อการอนุรักษ์ภาพยนต์

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. โครงการระยะยาวเพื่อการอนุรักษ์ภาพยนต์	2	50	2	50	-	-
รวม	2	50	-	-	-	-

จากตาราง 42 แสดงว่า ร้อยละ 50 มีโครงการระยะยาวเพื่อการอนุรักษ์ภาพยนต์
อีกร้อยละ 50 ยังไม่มีโครงการ

ตาราง 43 หน่วยงานที่สามารถให้ความช่วยเหลือหอภาพยนตร์แห่งชาติอนุรักษ์ภาพยนตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. หน่วยงานที่สามารถให้ความช่วยเหลือหอภาพยนตร์แห่งชาติอนุรักษ์ภาพยนตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2	50	2	50	-	-
รวม	2	50	2	50	-	-

จากตาราง 43 แสดงว่า หน่วยงานที่สามารถให้ความช่วยเหลือหอภาพยนตร์แห่งชาติอนุรักษ์ภาพยนตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 50 อีกร้อยละ 50 ยังไม่มี

ตาราง 44 งานวิจัยด้านอนุรักษ์ภาพยนตร์

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. งานวิจัยด้านอนุรักษ์ภาพยนตร์	-	-	3	75	1	25
รวม	-	-	3	75	1	25

จากตาราง 44 แสดงว่า งานวิจัยด้านอนุรักษ์ภาพยนตร์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) ยังไม่มี และส่วนน้อย (ร้อยละ 25) ไม่ตอบคำถาม

ตาราง 45 การจัดทำแคตตาล็อกภาพยนตร์

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ภาพยนตร์ขนาดกลาง	2	50	2	50	-	-
2. ภาพยนตร์ขนาดเล็ก	2	50	2	50	-	-
รวม	4	50	4	50	-	-

จากตาราง 45 แสดงว่า การจัดทำแคตตาล็อกภาพยนตร์ มีการจัดทำร้อยละ 50 ไม่มีการจัดทำร้อยละ 50

ตาราง 46 การทำบัตรรายการของภาพยนตร์

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การทำบัตรรายการมีรายละเอียดเพียงพอหรือไม่	2	50	2	50	-	-
รวม	2	50	2	50	-	-

จากตาราง 46 แสดงว่า การทำบัตรรายการภาพยนตร์ ร้อยละ 50 เห็นว่ามีรายละเอียดเพียงพอและอีกร้อยละ 50 เห็นว่ายังมีรายละเอียดไม่เพียงพอ

ตาราง 47 การจัดทำดัชนี

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์	1	25	2	50	1	25
2. รายละเอียดของเนื้อหา	1	25	3	75	-	-
รวม	2	25	5	62.5	1	12.5

จากตาราง 47 แสดงว่า การทำดัชนีของข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์และรายละเอียดของเนื้อหา มีเพียง ร้อยละ 25 เท่านั้น ส่วนใหญ่ยังไม่มีการจัดทำ

ตาราง 48 ความสมบูรณ์ของการทำเค็ดตาล็อกภาพยนตร์

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จัดพิมพ์สมบูรณ์แล้ว	-	-	2	50	2	50
2. จัดพิมพ์บางส่วน	1	25	-	-	-	-
รวม	1	25	2	50	2	50

จากตาราง 48 แสดงว่า การจัดทำเค็ดตาล็อกภาพยนตร์นั้น มีเพียงส่วนน้อยที่ได้ดำเนินการจัดทำบางส่วน นอกนั้นยังไม่สมบูรณ์

ตาราง 49 การจัดทำบรรณานุกรมภาพยนตร์แต่ละเรื่อง ที่ผลิตในประเทศ

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ภาพยนตร์ขนาดสั้น	1	25	2	50	1	25
2. ภาพยนตร์เรื่องยาว	-	-	3	75	1	25
3. ภาพยนตร์ทางโทรทัศน์	-	-	3	75	1	25
รวม	1	8.33	8	66.67	3	25

จากตาราง 49 แสดงว่า มีเพียงร้อยละ 8.33 เท่านั้นที่มีการจัดทำบรรณานุกรมภาพยนตร์แต่ละเรื่องที่ผลิตในประเทศ ร้อยละ 66.67 ยังไม่มีการจัดทำ และร้อยละ 25 ไม่ตอบคำถาม

ตาราง 50 การจัดทำบรรณานุกรมภาพยนตร์ สำหรับภาพยนตร์ใหม่

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ภาพยนตร์ขนาดสั้น	-	-	4	100	-	-
2. ภาพยนตร์เรื่องยาว	1	25	3	75	-	-
3. ภาพยนตร์ทางโทรทัศน์	-	-	4	100	-	-
รวม	1	8.33	11	91.67	-	-

จากตาราง 50 แสดงว่า การจัดทำบรรณานุกรมภาพยนตร์ ร้อยละ 8.33 นอกนั้นยังไม่มี
การจัดทำภาพยนตร์

ตาราง 51 การรวบรวมสิ่งที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การเก็บรวบรวมสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ ภาพยนตร์	3	75	1	25	-	-
รวม	3	75	1	25	-	-

จากตาราง 51 แสดงว่า การจัดเก็บรวบรวมสิ่งที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ ส่วนใหญ่มีการ
เก็บรวบรวม ส่วนน้อย ยังไม่มีการเก็บรวบรวม

ตาราง 52 วิธีการรวบรวมสิ่งที่เกี่ยวข้องกับภาพยนต์

	ใช้		ไม่ใช้		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. วิธีทางกฎหมาย	-	-	3	75	1	25
2. โดยการยินยอม	3	75	1	25	-	-
3. โดยการบริจาค	3	75	1	25	-	-
4. โดยการซื้อ	1	25	2	50	1	25
5. โดยการแลกเปลี่ยน	1	25	3	75	-	-
รวม	8	40	10	50	2	10

จากตาราง 52 แสดงว่า วิธีการรวบรวมสิ่งที่เกี่ยวข้องกับภาพยนต์ส่วนใหญ่ได้มาโดยการยินยอม การบริจาค การซื้อ และการแลกเปลี่ยน สำหรับวิธีการทางกฎหมายไม่มีที่ใดใช้เลย

ตาราง 53 การจัดห้องสมุดเฉพาะหนังสือที่เกี่ยวกับภาพยนตร์

	ใช่		ไม่ใช่		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การจัดห้องสมุดเฉพาะหนังสือที่เกี่ยวกับภาพยนตร์	3	75	1	25	-	-
รวม	3	75	1	25	-	-

จากตาราง 53 แสดงว่า ส่วนใหญ่มีการจัดห้องสมุดเฉพาะหนังสือที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ และส่วนน้อยที่ยังไม่มีการจัดห้องสมุด

ตาราง 54 การบันทึกเกี่ยวกับการผลิตและการจัดจำหน่ายภาพยนตร์ในประเทศไทย

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สมบูรณ์	-	-	3	75	1	25
2. ยังไม่สมบูรณ์	2	50	1	25	1	25
3. ยังไม่เคย	2	50	2	50	-	-
รวม	4	33.33	6	50	2	16.67

จากตาราง 54 แสดงว่า หอภาพยนตร์ส่วนใหญ่ยังไม่มีการบันทึกเกี่ยวกับการผลิตและการจัดจำหน่ายในประเทศไทย มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่จัดทำแต่ยังไม่สมบูรณ์

ตาราง 55 การรวบรวมภาพยนตร์โบราณ

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การรวบรวมภาพยนตร์โบราณ	3	75	1	25	-	-
รวม	3	75	1	25	-	-

จากตาราง 55 แสดงว่า ส่วนใหญ่มีการรวบรวมภาพยนตร์โบราณ มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ยังไม่มีการรวบรวม

ตาราง 56 การให้บริการภาพยนตร์เพื่อการศึกษาและการวิจัย

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การให้บริการภาพยนตร์เพื่อการศึกษาและการวิจัย	4	100	-	-	-	-
รวม	4	100	-	-	-	-

จากตาราง 56 แสดงว่า ทุกประเทศ ภาพยนตร์ในหอภาพยนตร์แห่งชาติให้บริการในการศึกษาและการวิจัย

ตาราง 57 ข้อจำกัดในการใช้ฟิล์มที่เป็นอันตรายของหอภาพยนตร์

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ข้อจำกัดในการใช้ฟิล์มภาพยนตร์ที่เป็นอันตรายของหอภาพยนตร์	4	100	-	-	-	-
รวม	4	100	-	-	-	-

จากตาราง 57 แสดงว่า ทุกประเทศมีข้อจำกัดในการห้ามใช้ฟิล์มภาพยนตร์ที่เป็นอันตราย

ตาราง 58 ความสะดวกในการใช้ภาพยนตร์ของเจ้าของภาพยนตร์ที่มอบให้หอภาพยนตร์แห่งชาติ

	ให้		ไม่ให้		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความสะดวกในการใช้ภาพยนตร์	4	100	-	-	-	-
รวม	4	100	-	-	-	-

จากตาราง 58 แสดงว่า ทุกประเทศให้ความสำคัญสะดวกในการใช้ภาพยนตร์ของเจ้าของ
ภาพยนตร์ที่มอบให้หอภาพยนตร์แห่งชาติ

ตาราง 59 การเรียงลำดับความสำคัญของหอภาพยนตร์ในการอนุรักษ์ภาพยนตร์

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การเรียงลำดับความสำคัญในการอนุรักษ์ภาพยนตร์	4	100	-	-	-	-
รวม	4	100	-	-	-	-

จากตาราง 59 แสดงว่า ทุกประเทศมีการเรียงลำดับความสำคัญของหอภาพยนตร์ในการอนุรักษ์ภาพยนตร์

ตาราง 60 การคิดค่าบริการ

	คิด		ไม่คิด		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การคิดค่าบริการ	3	75	1	25	-	-
รวม	3	75	1	25	-	-

จากตาราง 60 แสดงว่า หอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) ได้มีการคิดค่าบริการ และส่วนน้อย (ร้อยละ 25) ไม่คิดค่าบริการ

ตาราง 61 การยกเว้นภาษีอาพยนตร์ในกรณีที่เป็นกิจกรรมทางวัฒนธรรมระดับชาติ

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การยกเว้นภาษี	4	100	-	-	-	-
รวม	4	100	-	-	-	-

จากตาราง 61 แสดงว่า ทุกประเทศมีการยกเว้นภาษีอาพยนตร์ในกรณีที่เป็นกิจกรรมทางวัฒนธรรมระดับชาติ

ตาราง 62 ความเพียงพอของอุปกรณ์สำหรับให้บริการ

	พอ		ไม่พอ		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความเพียงพอของอุปกรณ์สำหรับให้บริการ	-	-	4	100	-	-
รวม	-	-	4	100	-	-

จากตาราง 62 แสดงว่า ความเพียงพอของอุปกรณ์สำหรับให้บริการของทุกประเทศไม่มีเพียงพอ

ตาราง 63 การดำเนินงานกิจกรรมของหอภาพยนตร์แห่งชาติ

	มี		ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การฉายภาพยนตร์	3	75	1	25	-	-
2. การเผยแพร่สิ่งตีพิมพ์	1	25	2	50	1	25
3. การบรรยาย	1	25	2	50	1	25
4. การจัดนิทรรศการ	3	75	1	25	-	-
รวม	8	50	6	37.50	2	12.50

จากตาราง 63 แสดงว่า ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50) ดำเนินกิจการการฉายภาพยนตร์ การเผยแพร่สิ่งตีพิมพ์ การบรรยาย และจัดนิทรรศการ ส่อน้อย (ร้อยละ 37.50) ไม่ได้ดำเนินการ ข้างต้น และร้อยละ 12.5 ไม่ตอบคำถาม

ตาราง 64 ความเป็นไปได้ในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์เอง

	ได้		ไม่ได้		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความเป็นไปได้ในการฝึกอบรม	4	100	-	-	-	-
รวม	4	100	-	-	-	-

จากตาราง 64 แสดงว่า ทุกประเทศสามารถฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์
ภาพยนต์เอง

ตาราง 65 หลักสูตรของการฝึกอบรมที่สามารถดำเนินการได้ในประเทศ

	ได้		ไม่ได้		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. วิชาการด้านฟิล์ม	1	25	1	25	2	50
2. วิชาการด้านโทรทัศน์	2	50	1	25	1	25
3. บรรณารักษศาสตร์	4	100	-	-	-	-
4. วิชาการด้านจดหมายเหตุ	2	50	2	50	-	-
5. สารนิเทศและเอกสารสนเทศ	2	50	2	50	-	-
รวม	11	55	6	30	3	15

จากตาราง 65 หลักสูตรของการฝึกอบรมที่สามารถดำเนินการได้ในประเทศเกี่ยวกับ วิชาการด้านฟิล์ม วิชาการด้านโทรทัศน์ บรรณารักษศาสตร์ วิชาการด้านจดหมายเหตุ สารนิเทศและ เอกสารสนเทศ เป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 55) ส่วนน้อย (ร้อยละ 30) ไม่สามารถดำเนินการเองได้ สำหรับ ร้อยละ 15 ไม่ตอบคำถาม

ตาราง 66 การส่งเจ้าหน้าที่ไปฝึกอบรมยังต่างประเทศ

	ได้		ไม่ได้		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การส่งเจ้าหน้าที่ไปฝึกอบรม ยังต่างประเทศ	4	100	-	-	-	-
รวม	4	100	-	-	-	-

จากตาราง 66 แสดงว่า ทุกประเทศมีการส่งเจ้าหน้าที่ไปฝึกอบรมยังต่างประเทศ

ตาราง 67 ความต้องการในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่

	ต้องการ		ไม่ต้องการ		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การอนุรักษ์และการซ่อมพิลัม	4	100	-	-	-	-
2. วิชาการด้านเทปบันทึกภาพ	4	100	-	-	-	-
3. การจัดแค็ตตาล็อกและคอมพิวเตอร์	4	100	-	-	-	-
4. เอกสารสนเทศและบรรณารักษศาสตร์	3	75	-	-	1	25
5. วิชาการด้านจดหมายเหตุ	2	50	1	25	1	25
รวม	17	85	1	5	2	10

จากตาราง 67 แสดงว่า ทุกประเทศมีความต้องการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในด้านการอนุรักษ์ และการซ่อมพิลัม วิชาการด้านเทปบันทึกภาพ และการจัดแค็ตตาล็อกและคอมพิวเตอร์ บางส่วนต้องการ ฝึกอบรมด้าน เอกสารสนเทศและบรรณารักษศาสตร์ วิชาการด้านจดหมายเหตุ ตามลำดับ

ตาราง 68 การเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ

	เป็น		ไม่เป็น		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ฟิแอฟ	2	50	1	25	1	25
2. อีฟต้า/ฟิแอฟ	3	75	-	-	1	25
3. ไอก้า	4	100	-	-	-	-
4. อีฟลา	-	-	3	75	1	25
รวม	9	56.25	4	25	3	18.75

จากตาราง 68 แสดงว่า การเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ทุกประเทศเป็นสมาชิกองค์การไอก้า ร้อยละ 75 เป็นสมาชิกองค์การ อีฟต้า/ฟิแอฟ และไม่ตอบคำถาม ร้อยละ 25 และไม่มีประเทศใดเลยที่เป็นสมาชิกองค์การอีฟลา

ตาราง 69 การได้รับความช่วยเหลือจากองค์กรอื่นที่ไม่ใช่องค์กรของรัฐ

	ได้		ไม่ได้		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากองค์กรอื่นที่ไม่ใช่ องค์กรของรัฐ	1	25	2	50	1	25
รวม	1	25	2	50	1	25

จากตาราง 69 แสดงว่า หอภาพยนตร์แห่งชาติบางส่วนได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากองค์กรที่ไม่ใช่องค์กรของรัฐ ส่วนใหญ่ ไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ

ตาราง 70 การได้รับความสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดตั้ง, การฝึกอบรมจากรัฐบาล, ยูเนสโก, เอกชน

	ได้		ไม่ได้		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การได้รับความสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดตั้ง, การฝึกอบรมจากรัฐบาล ยูเนสโก, เอกชน	3	75	-	-	1	25
รวม	3	75	-	-	1	25

จากตาราง 43 แสดงว่า หอภาพยนตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 75 ได้รับความสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดตั้งการฝึกอบรมจากรัฐบาล องค์การยูเนสโก และเอกชน

ตาราง 71 การได้รับความช่วยเหลือเกี่ยวกับการรวบรวมภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับประเทศของตน

	ได้		ไม่ได้		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. หอภาพยนตร์ต่างประเทศ	3	75	-	-	1	25
2. หน่วยงานเอกชนหรือองค์กรต่างประเทศ	1	25	1	25	2	50
รวม	4	50	1	12.50	3	37.50

จากตาราง 71 แสดงว่า หอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่ได้รับความช่วยเหลือเกี่ยวกับการรวบรวมภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับประเทศของตนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) ได้รับความช่วยเหลือจากหอภาพยนตร์ต่างประเทศ ส่วนน้อย (ร้อยละ 25) ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานเอกชนหรือองค์กรต่างประเทศ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า อภิปรายและข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อให้ทราบวิธีการจัด และการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติในอาเซียน
2. เพื่อศึกษาหาแนวทางในการแก้ปัญหา และปรับปรุงการจัดและการดำเนินงาน

หอภาพยนตร์แห่งชาติในอาเซียน โดยเฉพาะหอภาพยนตร์แห่งชาติในประเทศไทย

วิธีการดำเนินการ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาจากบุคคลผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบงานบริหารหอภาพยนตร์แห่งชาติของแต่ละประเทศในกลุ่มประเทศสมาคมประชาชาติอาเซียนเฉพาะประเทศที่มีหอภาพยนตร์แห่งชาติเท่านั้น จำนวนทั้งหมด 4 คน

การรวบรวมข้อมูลกระทำโดยใช้แบบสอบถามชนิดปลายปิด ซึ่งสร้างขึ้นโดยอาศัยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งและการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติและการให้คำแนะนำจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับหอภาพยนตร์แห่งชาติ ในการปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังประเทศต่าง ๆ ทางไปรษณีย์ และได้รับคืนเพียง 1 ราย ผู้วิจัยจึงต้องไปรับแบบสอบถามกลับเอง 3 ราย

สรุปผล และอภิปรายผล ของการศึกษาครั้งนี้

1. สถานภาพโดยทั่วไปของกลุ่มประชากร

กลุ่มประชากร คือ ผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติของกลุ่มประเทศสมาคมประชาชาติอาเซียนจำนวนทั้งสิ้น 4 คน มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด (ร้อยละ 100) และส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี (ร้อยละ 50) นอกนั้นบางส่วน (ร้อยละ 25) มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 5 - 9 ปี สำหรับประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับหอภาพยนตร์แห่งชาติมาก่อน ส่วนน้อย (ร้อยละ 25) ไม่เคยทำงานในหอภาพยนตร์แห่งชาติมาก่อนเลย และทุกคนเป็นผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจากฝ่ายบริหารให้มาดำรงตำแหน่งนี้ ซึ่งมีเพียง 1 คน เท่านั้นที่สมัครใจมาดำรงตำแหน่งนี้ ส่วนประสบการณ์ในการฝึกอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการอนุรักษ์ภาพยนตร์นั้น ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ภาพยนตร์ มีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 25) เท่านั้นที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ภาพยนตร์

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ

ผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่คิดว่าหอภาพยนตร์แห่งชาติต้องการความช่วยเหลือด้านผู้เชี่ยวชาญเป็นอันดับแรก (ร้อยละ 75) รองลงมาคือความช่วยเหลือด้านอื่น ๆ ได้แก่ การซ่อมบำรุงเครื่องมือและคณะทำงานที่มีประสิทธิภาพ (ร้อยละ 50) ส่วนความช่วยเหลือที่ต้องการน้อยที่สุดคือ ด้านสถานที่จัดเก็บ (ร้อยละ 25) และหอภาพยนตร์แห่งชาติทุกแห่งเคยรณรงค์เกี่ยวกับการขอรับบริจาคภาพยนตร์ สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับสังกัดของหอภาพยนตร์แห่งชาตินั้น ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) คิดว่า หอภาพยนตร์แห่งชาติควรจะสังกัดอยู่กับหอจดหมายเหตุ (NATIONAL ARCHIVE) และส่วนน้อย (ร้อยละ 25) คิดว่าหอภาพยนตร์แห่งชาติควรจะเป็นหน่วยงานอิสระ

3. ปัญหาในการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติของกลุ่มประเทศสมาคมประชาชาติอาเซียนในปัจจุบัน

หน่วยงานสำหรับการตรวจสอบฟิล์มของหอภาพยนตร์แห่งชาติในหลายประเทศมีปัญหาในระดับปานกลางทางด้านบุคลากรและน้อยลงตามลำดับ คือทางด้านอุปกรณ์และเครื่องมือและด้านวัสดุ หน่วยงานซ่อมแซมของหอภาพยนตร์แห่งชาติในหลายประเทศมีปัญหาในระดับปานกลางทาง

ด้านบุคลากร ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือ สำหรับที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือด้านวัสดุ

หน่วยงานเทคโนโลยีทางเสียงของหอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านอุปกรณ์ และเครื่องมือมากที่สุด รองลงมาคือปัญหาด้านบุคลากรและด้านวัสดุซึ่งมีระดับปัญหามานกลาง

หน่วยงานการพิมพ์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่มีปัญหาในการดำเนินงานปานกลาง ทั้งด้านบุคลากรและเครื่องมือ ส่วนด้านวัสดุนั้นแทบจะไม่มีปัญหาเลย และยังมีหอภาพยนตร์บางส่วนที่ยังไม่ได้ตั้งหน่วยงานการพิมพ์เฉพาะขึ้น

หน่วยงานควบคุมห้องปฏิบัติการของหอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่มีปัญหาการดำเนินงานในด้านบุคลากร ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือ สำหรับด้านวัสดุไม่มีปัญหาในการดำเนินงานและหอภาพยนตร์บางแห่งยังไม่มีหน่วยงานนี้

หน่วยงานฉายภาพยนตร์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่มีปัญหาระดับมากด้านอุปกรณ์ และเครื่องมือ และมีปัญหาระดับปานกลางในด้านวัสดุและด้านบุคลากร

หน่วยงานทางวิชาการของหอภาพยนตร์แห่งชาติทั้งหมด มีปัญหาการดำเนินงานด้านวัสดุ ด้านบุคลากร ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือ อยู่ในระบายน้อย

หน่วยงานด้านอาคารและการก่อสร้างของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ส่วนน้อยที่มีปัญหาในการดำเนินงาน ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการดำเนินงานด้านนี้

หน่วยงานด้านบุคลากรและความปลอดภัยของหอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่มีปัญหาการดำเนินงานน้อย และบางแห่งยังไม่มีการจัดทำหน่วยงานนี้

4. การจัดตั้งและการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ในกลุ่มประเทศสมาคมประชาชาติอาเซียนในปัจจุบัน

จากที่ประเทศต่าง ๆ ได้รับข้อเสนอแนะของยูเนสโกที่เกี่ยวกับการพิทักษ์และอนุรักษ์ภาพเคลื่อนไหวนั้น ปรากฏว่าร้อยละ 45.83 องค์กรของรัฐให้การสนับสนุนด้านต่าง ๆ อย่างเต็มที่ ร้อยละ 16.66 องค์กรของรัฐไม่ให้การสนับสนุนแต่อย่างใด และร้อยละ 37.51 ไม่ตอบคำถาม

ในการดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาการพิทักษ์และอนุรักษ์ภาพยนตร์ในประเทศนั้นร้อยละ 33.33 ได้ดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาการพิทักษ์และอนุรักษ์ภาพยนตร์ในประเทศแล้วร้อยละ 33.33 ยังไม่มีการดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหา และร้อยละ 33.33 ไม่ตอบคำถามนี้

ในการดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาในการพิทักษ์และอนุรักษ์ภาพยนตร์มาายในหอภาพยนตร์แห่งชาติ ปรากฏว่า ร้อยละ 75 ได้มีการแก้ปัญหาไปแล้วเพียงบางส่วน นอกนั้นยังไม่มีมีการแก้ปัญหา

สำหรับมาตรฐานการคัดเลือกผลงานภาพยนตร์มาายในประเทศ หอภาพยนตร์แห่งชาติ ส่วนใหญ่มีมาตรฐานการคัดเลือกที่เป็นลายลักษณ์อักษร มีเพียงส่วนน้อยที่ยังไม่มีมาตรฐานในการคัดเลือก สำหรับผลงานต่างประเทศยังไม่มีที่ใดที่มีมาตรฐานในการคัดเลือก

การอนุรักษ์ภาพยนตร์เพื่อเป็นมรดกทางวัฒนธรรมนั้น ทุกประเทศถือว่าการอนุรักษ์ภาพยนตร์เป็นการกระทำเพื่อทำให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรม

วิธีการดำเนินการจัดหาและการจัดเก็บภาพยนตร์ซึ่งเป็นผลงานในประเทศนั้นส่วนใหญ่ได้มาโดยการบริจาค นอกจากนั้นได้มาตามเงื่อนไขที่ระบุตามเจตนาของผู้ถือครองและโดยการซื้อขาย

ส่วนวิธีการดำเนินการจัดหาและจัดเก็บภาพยนตร์ ซึ่งเป็นผลงานที่ผลิตในต่างประเทศ หอภาพยนตร์ทั้งหมดได้มาโดยการบริจาค รองลงมาคือได้ตามเจตนาของผู้ถือครองน้อยที่สุดคือได้ตามเงื่อนไขที่ระบุและโดยการซื้อ

สถานที่เก็บภาพยนตร์ ในกรณีที่ไม่มียุโรปาภาพยนตร์ ภาพยนตร์บางส่วนจะถูกเก็บที่ผู้ผลิตหรือผู้จัดจำหน่าย และที่สเปกโตรัมในประเทศ

การได้รับฟิล์มภาพยนตร์ หอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่จะได้มาด้วยวิธีการรับฝากตามกฎหมายและบริจาค และการซื้อ ส่วนน้อยจะได้รับโดยวิธีการอื่น ๆ และหอภาพยนตร์แห่งชาติบางส่วนไม่ตอบคำถาม

เงื่อนไขด้านการเงินเกี่ยวกับการบริการ หอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่ไม่คิดค่าบริการ ส่วนน้อยคิดค่าบริการเพิ่มตามค่าของฟิล์ม

แหล่งเงินทุนที่หอภาพยนตร์ได้รับ ได้รับมาจากเงินอุดหนุน จากรัฐบาลและท้องถิ่น เงินทุนจากการจัดกิจกรรม และเงินทุนจากการบริจาคของเอกชน

การคิดค่าบริการสำหรับการฝากภาพยนตร์นั้น ไม่มีประเทศใดเลยที่จะมีการคิดค่าบริการสำหรับการฝากภาพยนตร์

มาตรการป้องกันภาพยนตร์อันเกี่ยวกับการทำลายภาพยนตร์ การส่งขายนอกประเทศ การใช้ภาพยนตร์อย่างผิดกฎหมาย ร้อยละ 58.33 มีมาตรการป้องกัน ร้อยละ 25 ไม่มีมาตรการ

ป้องกัน และร้อยละ 16.67 ไม่ตอบคำถาม

ในเรื่องของข้อตกลงร่วมระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบการอนุรักษ์ภาพยนตร์ มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีข้อตกลงร่วม ส่วนใหญ่ยังไม่มี

การศึกษาประสิทธิภาพของการอนุรักษ์ภาพยนตร์มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีการศึกษาประสิทธิภาพของการอนุรักษ์ภาพยนตร์

ส่วนในเรื่องที่เกี่ยวกับเงื่อนไขการอนุรักษ์ภาพยนตร์ในระยะยาวสำหรับเอกชนและบุคคลที่มีภาพยนตร์ไว้ในครอบครอง ในทุกประเทศไม่มีเงื่อนไขเลย

สำหรับความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการเก็บรักษาภาพยนตร์ของพลเมือง ประมาณร้อยละ 75 มีความรู้ และร้อยละ 25 ยังไม่ทราบ

เงื่อนไขทางเทคนิคที่เหมาะสมซึ่งใช้ในการอนุรักษ์ภาพยนตร์มีเพียงร้อยละ 25 เท่านั้น นอกนั้นยังไม่มี

การตรวจสอบภาพยนตร์ตามปกติสำหรับภาพยนตร์ที่ได้รับการอนุรักษ์ มีร้อยละ 50

เครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับการอนุรักษ์ภาพยนตร์ที่มีในประเทศส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) มี

การอนุรักษ์ภาพยนตร์ ซึ่งดำเนินการโดยหอภาพยนตร์แห่งชาตินั้น ร้อยละ 75 ดำเนินการเอง

ผู้ที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการอนุรักษ์ภาพยนตร์ หอภาพยนตร์แห่งชาติ ร้อยละ 75 เห็นว่าควรเป็นหน้าที่ของหอภาพยนตร์แห่งชาติเอง

ในกลุ่มประเทศอาเซียน ร้อยละ 50 มีพระราชบัญญัติอนุญาตให้หอภาพยนตร์แห่งชาติสามารถทำสำเนาไว้เพื่อการอนุรักษ์

หอภาพยนตร์แห่งชาติ ร้อยละ 50 มีโครงการระยะยาวเพื่อการอนุรักษ์ภาพยนตร์ อีกร้อยละ 50 ยังไม่มีโครงการ

หอภาพยนตร์แห่งชาติเห็นว่า หน่วยงานที่มีความสามารถให้ความช่วยเหลือหอภาพยนตร์แห่งชาติอนุรักษ์ภาพยนตร์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมีเพียง ร้อยละ 50

งานวิจัยด้านการอนุรักษ์ภาพยนตร์ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) ยังไม่มี

ป้องกัน และร้อยละ 16.67 ไม่ตอบคำถาม

ในเรื่องของข้อตกลงร่วมระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบการอนุรักษ์ภาพยนต์ มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีข้อตกลงร่วม ส่วนใหญ่ยังไม่มี

การศึกษาประสิทธิภาพของการอนุรักษ์ภาพยนต์มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีการศึกษาประสิทธิภาพของการอนุรักษ์ภาพยนต์

ส่วนในเรื่องที่เกี่ยวกับเงื่อนไขการอนุรักษ์ภาพยนต์ในระยะยาวสำหรับเอกชนและบุคคลที่มีภาพยนต์ไว้ในครอบครอง ในทุกประเทศไม่มีเงื่อนไขเลย

สำหรับความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการเก็บรักษาภาพยนต์ของพลเมือง ประมาณร้อยละ 75 มีความรู้ และร้อยละ 25 ยังไม่ทราบ

เงื่อนไขทางเทคนิคที่เหมาะสมซึ่งใช้ในการอนุรักษ์ภาพยนต์มีเพียงร้อยละ 25 เท่านั้น นอกนั้นยังไม่มี

การตรวจสอบภาพยนต์ตามปกติสำหรับภาพยนต์ที่ได้รับการอนุรักษ์ มีร้อยละ 50

เครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับการอนุรักษ์ภาพยนต์ที่มีในประเทศส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) มี

การอนุรักษ์ภาพยนต์ ซึ่งดำเนินการโดยหอภาพยนต์แห่งชาตินั้น ร้อยละ 75 ดำเนินการเอง

ผู้ที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการอนุรักษ์ภาพยนต์ หอภาพยนต์แห่งชาติ ร้อยละ 75 เห็นว่าควรเป็นหน้าที่ของหอภาพยนต์แห่งชาติเอง

ในกลุ่มประเทศอาเซียน ร้อยละ 50 มีพระราชบัญญัติอนุญาตให้หอภาพยนต์แห่งชาติสามารถทำสำเนาไว้เพื่อการอนุรักษ์

หอภาพยนต์แห่งชาติ ร้อยละ 50 มีโครงการระยะยาวเพื่อการอนุรักษ์ภาพยนต์ อีก ร้อยละ 50 ยังไม่มีโครงการ

หอภาพยนต์แห่งชาติเห็นว่า หน่วยงานที่มีความสามารถให้ความช่วยเหลือหอภาพยนต์แห่งชาติอนุรักษ์ภาพยนต์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมีเพียง ร้อยละ 50

งานวิจัยด้านการอนุรักษ์ภาพยนต์ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) ยังไม่มี

การจัดทำแคตตาล็อกภาพยนตร์ ทั้งภาพยนตร์ขนาดยาว และภาพยนตร์ขนาดสั้นมีการจัดทำ ร้อยละ 50

หอภาพยนตร์แห่งชาติ ร้อยละ 50 เห็นว่าทำบัตรรายการภาพยนตร์มีรายละเอียดเพียงพอ การจัดลำดับชั้นของข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์ และรายละเอียดของเนื้อหาไม่เพียงพอ (ร้อยละ 25) เท่านั้นที่มีการดำเนินการจัดทำ

ความสมบูรณ์ของการทำแคตตาล็อกภาพยนตร์นั้น มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ได้ดำเนินการ จัดพิมพ์เพียงบางส่วน นอกนั้นยังไม่สมบูรณ์

การจัดทำบรรณานุกรมภาพยนตร์แต่ละเรื่องที่ผลิตในประเทศ มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มี การจัดทำ ซึ่งทำเฉพาะภาพยนตร์เรื่องสั้นเท่านั้น

การจัดทำบรรณานุกรมภาพยนตร์ สำหรับภาพยนตร์สร้างใหม่ มีเพียงส่วนน้อยที่มีการจัดทำ ซึ่งทำเฉพาะภาพยนตร์เรื่องยาวเท่านั้น

หอภาพยนตร์ส่วนใหญ่มีการจัดเก็บรวบรวมสิ่งที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ และส่วนน้อยไม่มีการจัดเก็บ

วิธีการรวบรวมสิ่งที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ส่วนใหญ่ได้มาโดยการยินยอม การบริจาค การซื้อ สำหรับวิธีการทางกฎหมายไม่มีที่ใดใช้เลย

หอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่มีการจัดห้องสมุดเฉพาะหนังสือที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์และ ส่วนน้อยยังไม่มีการจัดห้องสมุด

หอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่ยังไม่มีการบันทึกเกี่ยวกับ การผลิต และการจัดจำหน่าย ภาพยนตร์ในประเทศ มีเพียงส่วนน้อยที่จัดทำแต่ยังไม่สมบูรณ์

การรวบรวมภาพยนตร์โบราณ หอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่มีการรวบรวมภาพยนตร์โบราณ มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ยังไม่มีการรวบรวม

การให้บริการภาพยนตร์เพื่อการศึกษาและการวิจัย หอภาพยนตร์แห่งชาติทุกประเทศ ให้บริการเพื่อการศึกษาและการวิจัย

หอภาพยนตร์แห่งชาติทุกประเทศ มีข้อจำกัดในการห้ามใช้ฟิล์มภาพยนตร์ที่เป็นอันตรายของ หอภาพยนตร์

หอภาพยนตร์แห่งชาติทุกประเทศให้ความสำคัญเกี่ยวกับการใช้ภาพยนตร์ แก่เจ้าของ
ภาพยนตร์ที่มอบให้หอภาพยนตร์แห่งชาติ

หอภาพยนตร์แห่งชาติทุกประเทศ มีการเรียงลำดับความสำคัญของหอภาพยนตร์ในการอนุรักษ์

หอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่ ได้มีการคิดค่าบริการและส่วนน้อยที่ไม่คิดค่าบริการ

ในทุกรัฐ มีการยกเว้นภาษีภาพยนตร์ในกรณีที่ เป็นกิจกรรมทางวัฒนธรรมระดับชาติ

หอภาพยนตร์แห่งชาติทุกแห่ง อุปกรณ์สำหรับให้บริการนั้นมีไม่เพียงพอ

การดำเนินกิจกรรมของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ส่วนใหญ่จะดำเนินกิจกรรมการจัดฉาย
ภาพยนตร์ การจัดนิทรรศการ การบรรยาย และการเผยแพร่สิ่งตีพิมพ์ ส่วนน้อยที่ไม่ได้ดำเนิน
กิจกรรมข้างต้น

หอภาพยนตร์แห่งชาติทุกประเทศ สามารถฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ภาพยนตร์
ได้เอง

วิชาการด้านฟิล์ม วิชาการด้านโทรทัศน์ บรรณารักษ์ศาสตร์ วิชาการด้านจดหมายเหตุ
สารนิเทศและเอกสารสนเทศ เป็นหลักสูตรของการฝึกอบรมที่ส่วนใหญ่สามารถดำเนินการเองใน
ประเทศมีส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่สามารถดำเนินการเองได้

หอภาพยนตร์แห่งชาติทุกแห่งมีการส่งเจ้าหน้าที่ไปฝึกอบรมยังต่างประเทศ

หอภาพยนตร์แห่งชาติทุกประเทศมีความต้องการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในด้านการอนุรักษ์และ
การซ่อมฟิล์ม วิชาการด้านเทปบันทึกภาพ และการจัดทำแคตตาล็อก และคอมพิวเตอร์บางส่วน
ต้องการฝึกอบรมด้านเอกสารสนเทศ และบรรณารักษ์ วิชาการด้านจดหมายเหตุตามลำดับ

การเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ทุกประเทศเป็นสมาชิกองค์การ ICA (ไอค้ำ)
ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกองค์การ อีฟ่า/ฟิแอท (IFTA/FIAT) อีกองค์การหนึ่งและส่วนน้อยเป็นสมาชิก
องค์การฟิแอฟ (FIAF) อีกองค์การหนึ่งด้วย

หอภาพยนตร์แห่งชาติบางส่วนได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากองค์กรที่ไม่ใช่องค์กร
ของรัฐ แต่ส่วนใหญ่จะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ

หอภาพยนตร์แห่งชาติส่วนใหญ่ ได้รับการสนับสนุนในการจัดตั้งการฝึกอบรมจากรัฐบาล
ยูเนสโก เอกชน

หอภาพยนตร์แห่งชาติได้รับความช่วยเหลือเกี่ยวกับการรวบรวมภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับประเทศของตน จากหอภาพยนตร์ต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ ส่วนหน่วยงานเอกชนหรือองค์กรต่างประเทศได้รับความช่วยเหลือเพียงส่วนน้อย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการสำรวจเกี่ยวกับการจัดตั้งและการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติในกลุ่มประเทศสมาคมประชาชาติอาเซียน ผู้วิจัยขอให้ข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

1. หอภาพยนตร์ทุกแห่งมีสถานะเป็นงานเล็ก ๆ งานหนึ่งในหน่วยงานใหญ่ ยูเนสโกอาเซียน และพีแอฟ ควรจะช่วยดำเนินการผลักดันให้มีการพัฒนาเป็นหน่วยงานใหญ่ขึ้น เพื่อให้รัฐบาลของแต่ละประเทศได้เล็งเห็นคุณค่าอันแท้จริงของการอนุรักษ์ภาพยนตร์
2. จากผลของการสำรวจพบว่า ผู้อำนวยการหอภาพยนตร์แห่งชาติ ยังขาดความรู้ในการจัดและการดำเนินงาน อาเซียน และพีแอฟ น่าจะมีการจัดการอบรมเพื่อให้ความรู้ในการจัดและการดำเนินงานหอภาพยนตร์
3. บทบัญญัติหรือมาตรการเพื่อการอนุรักษ์ภาพยนตร์จากการสำรวจพบว่ายังไม่เป็นที่แพร่หลาย ดังนั้นถ้าเป็นไปได้หอภาพยนตร์น่าจะตีพิมพ์เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนได้ทราบโดยทั่วถึงกัน เพื่อเสริมสร้างและให้ความรู้เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอนุรักษ์ภาพยนตร์
4. จากการสำรวจพบว่าการจัดทำบรรณานุกรมภาพยนตร์ยังมีน้อยมากในแต่ละประเทศ น่าที่จะมีโครงการจัดทำบรรณานุกรมภาพยนตร์ที่ผลิตโดยคนในประเทศของตน ซึ่งการจัดทำนี้ต้องครอบคลุมภาพยนตร์ทุกประเภท จากอดีตจนถึงปัจจุบัน
5. จากการสำรวจพบว่า หอภาพยนตร์ส่วนใหญ่ไม่คิดค่าบริการ ค่ารับฝากภาพยนตร์ ดังนั้นรายจ่ายของหอภาพยนตร์จึงมีมาก เช่นค่ากระแสไฟฟ้า ค่าวัสดุการอนุรักษ์ ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุดเนื่องจากการใช้งานอนุรักษ์ ค่าก่อสร้างสถานที่เก็บซึ่งจะขยายตามอัตราค่าเช่าของภาพยนตร์งบประมาณที่ได้จากรัฐย่อมไม่เพียงพอ ในแต่ละประเทศควรจะมีการจัดทำรายได้ในรูปแบบของมูลนิธิหรือกองทุนเพื่อนำรายได้มาอุดหนุนการอนุรักษ์ภาพยนตร์ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

6. จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า ประเทศสมาชิกอาเซียนได้ให้ความร่วมมือด้านต่าง ๆ หนึ่งในความร่วมมือนั้น คือการดำรงรักษามรดกทางวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกภายใต้การดำเนินงานของคณะกรรมการ อาเซียนว่าด้วยวัฒนธรรมและสนเทศ หอภาพยนตร์น่าจะมีการติดต่อกับคณะกรรมการชุดนี้ เพื่อร่วมมือกันดำเนินงานด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ภาพยนตร์

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากวิทยาการทางด้านภาพยนตร์มีความเจริญไปอย่างรวดเร็วควรจะทำการวิจัยว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหอภาพยนตร์ในประเทศเอื้อต่อสาธารณชนอย่างไร
2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการอนุรักษ์ภาพยนตร์ เนื่องจากสาเหตุการสูญเสียมีหลายสาเหตุ
3. ควรทำการวิจัยลักษณะการดำเนินงานของหอภาพยนตร์ที่เป็นสมาชิก ฟิแอฟ เพื่อศึกษาลักษณะการดำเนินงานของหอภาพยนตร์ที่พัฒนาแล้ว
4. ควรทำวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวกับความเป็นมาของภาพยนตร์ในประเทศไทย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- โคม สுவวงศ์. "ภาพยนตร์ไทย" ใน วิวัฒนาการสื่อมวลชนไทย. หน้า 75-100 กรุงเทพฯ :
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- ต่างประเทศ, กระทรวง. สมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. กรุงเทพฯ :
กรมอาเซียน, 2529.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. คำสั่งที่ ศธ. 272/2527 เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการจัดตั้งโครงการ
หอภาพยนตร์แห่งชาติ. ลงวันที่ 7 กันยายน 2527.
- De Pedro, Ernie A. Regional Seminar & Workshop for the Development of
Film. T.V. & Sound Archives. Manila : Manila Film Center, 1985.
photocopied.
- Forman Denis. "The Work of the British Film Institute," Quarterly Journal
of Film Radio and Television. 9(2) : 147-158 ; Winter, 1954.
- Hill, Steven P. "Film Archive Work in the U.S.S.R.," Film Society
Review. 6-21 ; January 1966.
- Jareonporn, Penpan. Regional Seminar & Workshop for the Development of
Film. T.V. & Sound Archives. Manila : Manila Film Center, 1985.
photocopied.
- Kula, Sam The Archive Appraisal of Moving Image : A Ramp Study with
Guidelines. Paris : FIAPF, 1983.

Lim, Lisa. Regional Seminar & Workshop for the Development of Film T.V. & Sound Archives Manila : Manila Film Center, 1985. photocopied.

Lindgren, Ernest. "The Importance of Film Archives," The Penguin Film Review. 5 : 47-52, 1948.

National Film and Sound Archive (Australia), Advisory Committee. Time in our hands. Sydney, 1985.

Socmartini. Regional Seminar & Workshop for the Development of Film TV & Sound Archives. Manila : Manila Film Center, 1985.
photocopied.

Volkman, Herbert. Preservation and Restoration of Moving Image and Sound, Brussel. FLAF, 1986.

Yahaya, Habibah Zon. Regional Seminar & Workshop for the Development of Film T.V. & Sound Archives. Manila : Manila Film Center, 1985.
photocopied.

ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

- ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของกลุ่มประชากร
- ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติของกลุ่มประเทศสมาคมประชาชาติอาเซียน ของกลุ่มประชากร
- ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติของกลุ่มประเทศประชาชาติอาเซียนในปัจจุบัน ของกลุ่มประชากร
- ตอนที่ 4 การจัดตั้งและดำเนินการของหอภาพยนตร์แห่งชาติในกลุ่มประเทศสมาคมประชาชาติอาเซียน ในปัจจุบัน

Section 1 : Personal opinion

1. Name
2. The final education
 - Lower than a Bachelor Degree.
 - Bachelor Degree.
 - Master Degree.
 - Ph.D
3. Experince of work.
 - less than 5 years.
 - 5 - 9 years. Please specify
 - 10 - 14 years. Please specify
 - more than 15 years. Please specify
4. Before you take a position of director.
 - You have been working at the same place.
 - You never work in this place.
5. How to get this position ?
 - Willing to do.
 - Selected.
 - Other case.
6. Do you have any seminar or workshop about preservation of moving images images ?
 - Yes.
 - No.

Section 2

7. What do you wish to have helping which case first ?
 - Equipment
 - Expertise
 - Storage for moving images.
 - Other case. Please specify
8. Did you arrange any occasion seeking for film donated ?
 - Yes.
 - No.
9. What do you think who should take responsibilities in high - level implementation ?
 - archives
 - museum
 - library
 - independence

Section 3 :

Problem in this time.

A = the most important problem

B = some problem

C = a few

D = none

1. Department for the examination of films.

- materials

- man

- equipment

2. Restoration department

- materials

- man

- equipment

3. Department of sound technology.

- materials

- man

- equipment

4. Printing department.

- materials

- man

- equipment

5. Laboratory control department.

- materials

- man

- equipment

6. Film projection department.

- materials
- man
- equipment

7. Department of energy resources and plant maintenance.

- materials
- man
- equipment

8. Technology department.

- materials
- man
- equipment

9. Building and construction department.

10. Labour relations and safety department.

Section 4 : THE ESTABLISHMENT AND OPERATIONS.

1. Did the Unesco Recommendations lead to a greater support of the existing archive (s) for moving images in your country ?
 - fuller support of government or ministerial body concerned YES NO
 - higher public awareness YES NO
 - improvement in the relations between producers/distributors and archives YES NO
 - support of scientific and technical research YES NO
 - support of the training of professionals YES NO
2. Do you consider the problems of safeguarding and preserving moving images in your country ?
 - solved YES NO
 - partially solved YES NO
 - unsolved YES NO
3. Do you consider the problems of safeguarding and preserving moving images in your organization ?
 - solved YES NO
 - partially solved YES NO
 - unsolved YES NO

4. Are there any written criteria or selection standards according to which films are acquired for the archives ?
- national production	YES	NO
- foreign production	YES	NO
5. Are films in your country deposited to be preserved as part of the cultural heritage ?
	YES	NO
6. On what basis are films deposited ?
- National production :
- by mandatory deposit	YES	NO
- by voluntary arrangements with right holders	YES	NO
- by donation	YES	NO
- by purchase	YES	NO
- Foreign production :
- by mandatory deposit	YES	NO
- by voluntary arrangements with right holders	YES	NO
- by donation	YES	NO
- by purchase	YES	NO
7. If no officially recognised archives exist in your country, where are films collected ?
- with producers or distributors	YES	NO
- with laboratories in your country	YES	NO

- with laboratories abroad	YES	NO
- others-(please specify)	YES	NO
8. How do you acquire the films ?		
- through legal depository	YES	NO
- through donution	YES	NO
- through purchase	YES	NO
9. What are the financial conditions under which forms are taken by the archives ?		
- free of charge	YES	NO
- at the printing cost	YES	NO
- on payment of fees which exceed the cost of printing	YES	NO
How does the archives receive the funds enabling it to pay for new acquisitions ?		
- subsidies from government/local authorities	YES	NO
- from the film industry	YES	NO
- from the television industry	YES	NO
- from private donations	YES	NO
- from its own activities	YES	NO
Does the archive charge fees for the deposit of films ?	YES	NO

10. Does any legislation or other measures exist in you country to prevent :		
- destruction of moving images which are part of the national cultural heritage	YES	NO
- exportation of moving images which are considered part of the national cultural heritage	YES	NO
- illegal use of moving images	YES	NO
11. Is there an agreement or understading among all parties responsible for the preservation of moving image heritage ?	YES	NO
12. Has the existing system for the preservation of moving images in your country been studied so as to assure its efficiency ?	YES	NO
13. Is there any assurance that private organizations and individuals holding moving images store the materials under conditions which are suitable for long-term preservation ?	YES	NO
14. Are archival standards concerning storage ans treatment of moving images known in you country ?	YES	NO
15. Are suitable technical conditions available to control the preservation of archival materials ?	YES	NO

Are moving images which have been selected for preservation regularly examined ?	YES	NO
16. Do technical facilities for the restoration of moving images exist in your country ?	YES	NO
Is restoration of archival materials made by the archives itself ?	YES	NO
17. Who pays the cost of restoration of archives materials :		
- the archives	YES	NO
- the depositors	YES	NO
- Others	YES	NO
18. Does your national legislation permit the printing of moving images for restoration and preservation purposes ?	YES	NO
19. Does a long-term program exist in your country for the preservation of the moving images heritage ?	YES	NO
20. Are the officially recognised archives which are competent for the preservation of moving images given adequate support to fulfill their tasks ?	YES	NO

21. Is there any scientific research done
on the preservation of moving images
in your country ?	YES	NO
22. Are the film holdings catalogued ?		
- feature films	YES	NO
- short films	YES	NO
23. Do you consider the extent of
cataloguing and description of the
holdings to be sufficient ?	YES	NO
24. Do you have a subject index for :		
- filmographic data	YES	NO
- description of contents	YES	NO
25. Have catalogues on film holdings in
your country.....		
- been completely published ?	YES	NO
- been partially published ?	YES	NO
- not been published ?	YES	NO
26. Has a filmography on all films produced
so far in your country been established for :		
- short films ?	YES	NO
- feature length films ?	YES	NO
- TV productions ?	YES	NO
Is there an annual filmography on present
production of		
- short films ?	YES	NO

- feature length films ?	YES	NO
- TV productions ?	YES	NO
27. Is there any collection of materials related to moving images (posters, photographs, advertising materials, etc.) in your country ?
	YES	NO
- Is this collection made on the basis of :
- mandatory deposit	YES	NO
- voluntary deposit	YES	NO
- donation	YES	NO
- purchase	YES	NO
- exchange	YES	NO
28. Are there any special library (ies) for literatuer on moving images or any special collections within other libraries of museums ?
	YES	NO
29. Are any organisational records and personal papers on production and distribution of moving images collected in archives ?
- complete	YES	NO
- incomplete	YES	NO
- not at all	YES	NO
30. Is there a collection of old film apparatus in your country ?
	YES	NO

31. Can moving image archives be used
for studies, teaching, or research
in your country ?	YES	NO
32. Are archives authorised to limit or
for did the use of their holdings if
they are dangerous to use ?	YES	NO
33. Do depositors have access to their
material ?

Do you consider the priorities of
preserving the materials ? | YES | NO |
| 34. Do the archives charge fees for
their services ? | YES | NO |
| 35. Are moving image archives exempted
from customs charges in respect of
their international cultural activities ? | YES | NO |
| 36. Is there sufficient equipment to
provide adequate service to users ? | YES | NO |
| 37. Do the moving image archives have their
own cultural activities such as | | |
- film showings on archive premises	YES	NO
- publications	YES	NO
- lectures	YES	NO
- exhibitions	YES	NO

38. Are there any training possibilities for moving
images archives staff in your country ? YES NO
39. Is training possible in your country
in the following disciplines ?
- film engineering YES NO
 - television engineering YES NO
 - librarianship YES NO
 - archives science YES NO
 - information and documentation YES NO
40. Did you send staff member from
your archive for training in
other countries ? YES NO
- In which areas would you still need training :
- film handling and restoration YES NO
 - videototechnology YES NO
 - cataloguing and use of computers YES NO
 - documentation and librarianship YES NO
 - archive management YES NO
41. Is Your moving image archive a member of :
- Federation Internationale des
Archives du Film (FEAF) YES NO
 - International Federation of Television
Archives (IFTA / FIAT) YES NO
 - International Council of Archives (ICA) YES NO
 - International Federation of Library YES NO

42. Has your country received any financial support for the preservation of the national moving image heritage from other governments, UNESCO or any non-governmental organisations ? YES NO
43. Has your country received any support for the establishment of a moving image archives by training of specialists or in any other forms of support from other archives, governments, UNESCO or non-governmental organisations ? YES NO
44. Have you received any assistance in acquiring moving images on the history of your country from :
- foreign archives YES NO
 - private bodies or organisations abroad YES NO

· ภาควรรณ ๒

Recommendation for the Safeguarding and Preservation
of Moving Images

Recommendation for the Safeguarding and Preservation
of Moving Images¹

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, meeting in Belgrade from 23 September to 28 October 1980, at its twenty-first session,

Considering that moving images are an expression of the cultural identity of peoples, and because of their educational, cultural, artistic, scientific and historical value, form an integral part of a nation's cultural heritage,

Considering that moving images constitute new forms of expression, particularly characteristic of present-day society, whereby an important and ever-increasing part of contemporary culture is manifested,

Considering that moving images also provide a fundamental means of recording the unfolding of events and, as such, constitute important and often unique testimonies, of a new dimension, to the history, way of life and culture of peoples and to the evolution of the universe,

Noting that moving images have an increasingly important role to play as a means of communication and mutual understanding among all the peoples of the world,

¹Recommendation adopted on the report of Programme Commission IV at the thirty-seventh plenary Meeting, on 27 October 1980.

Noting furthermore that, by dissemination knowledge and culture throughout the world, moving images contribute extensively to the education and to the enrichment of each human being,

Considering however that, due to the nature of their material embodiment and the various methods of their fixation, Moving images are extremely vulnerable and should be maintained under specific technical conditions,

Noting furthermore that many elements of the moving image heritage have disappeared due to deterioration, accident or unwarranted disposal, which constitutes an irreversible impoverishment of that heritage,

Recognizing the results yielded by the efforts of specialized institutions to save moving images from the dangers to which they are exposed,

Considering that it is necessary for each state to take the appropriate complementary measures to ensure the safeguarding and preservation for posterity of this particularly fragile part of its cultural heritage, just as other forms of cultural property are safeguarded and preserved as a source of enrichment for present and future generations,

Considering at the same time that the appropriate measures to ensure the safeguarding and preservation of moving images should be taken with due regard for freedom of opinion, expression and information, recognized as an essential part of human rights and fundamental freedoms inherent in the dignity of the human

being, for the need to strengthen peace and international understanding and for the legitimate position of copyright holders and of all the holders of other rights in moving images,

Recognizing also the rights of States to take appropriate measures for the safeguarding and preservation of moving images, taking into account their obligations under international law,

Considering that moving images created by the peoples of the world also form part of the heritage of mankind as a whole and consequently that closer international co-operation should be promoted to safeguard and preserve these irriplaccable records of human activity and, in particular, for the benefit of those countries with limited resources,

Considering furthermore that, due to increasing international co-operation, imported moving images have an important role in the cultural life of most countries,

Considering that important aspects of the history and culture of certain countries, and, in particular, of those previously colonized, are recorded in the form of moving images which are not always accessible to the countries concerned,

Noting that the General Conference has already adopted international instruments relating to the protection of the movable cultural heritage and, in particular, the Convention for the Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict(1954), the Recommendation on the Means of Prohibiting and Preventing the Illicit Export, Import and Taransfer of Ownership of Cultural

Property(1964), the Convention on the Means of Prohibiting and Preventing the Illicit Import, Export and Transfer of Ownership of Cultural Property(1970), the Recommendation on the International Exchange of Cultural Property(1976) and the Recommendation on the Protection of Movable Cultural Property(1978),
Desiring to supplement and extend the application of the standards and principles laid down in these conventions and recommendations,
Bearing in mind the terms of the Universal Copyright Convention, the Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works and the Convention for the Protection of Performers, Producers of Phonograms and Broadcasting Organization,
Having before it proposals concerning the safeguarding and preservation of moving images,
Having decided, at its twentieth session, that this question should be the subject of a Recommendation to Member States,
Adopts, this twenty-seventh day of October 1980, the present Recommendation :

The General Conference recommends that Member States apply the following provisions by taking whatever legislative or other steps may be required, in conformity with the constitutional system or practice of each State, to give effect within their respective territories to the principles and norms formulated in this Recommendation.

The General Conference recommends that Member States bring this Recommendation to the attention of the appropriate authorities and bodies.

The General Conference recommends that Member States submit to it, by the dates and in the form which it shall prescribe, reports concerning the action taken by them in pursuance of this Recommendation.

I. Definitions

1. For the purposes of this Recommendation :

- (a) 'moving images' shall be taken to mean any series of images recorded on a support (irrespective of the method of recording or of the nature of the support, such as film, tape or disc, used in their initial or subsequent fixation), with or without accompanying sound, which when projected impart an impression of motion and which are intended for communication or distribution to the public or are made for documentation purposes; they shall be taken to include inter alia items in the following categories:

- (i) cinematographic productions (such as feature films, short films, popular science films, newsreels and documentaries, animated and educational films);
 - (ii) television productions made by or for broadcasting organizations;
 - (iii) videographic productions (contained in videograms) other than those referred to under (i) and (ii) above;
 - (b) 'per-print material' shall be taken to mean the material support for moving images, consisting in the case of a cinematographic film of a negative, internegative or interpositive, and in the case of a videogram of a master, such pre-print material being intended for the procurement of copies;
 - (c) 'projection copy' shall be taken to mean the material support for moving images intended for actual viewing and/or the communication of the images.
2. For the purposes of this Recommendation, 'national production' shall be taken to mean moving images, the maker of at least one of the co-makers of which has his headquarters or habitual residence within the territory of the State concerned.

II. General principles

3. All moving images of national production should be considered by Member States as an integral part of their 'moving image heritage'. Moving images of original foreign production may

also form part of the cultural heritage of a country when they are of particular national importance from the point of view of the culture or history of the country concerned. Should it not be possible for this heritage to be handed down in its entirety to future generations for technical or financial reasons, as large a proportion as possible should be safeguarded and preserved. The necessary arrangements should be made to ensure that concerted action is taken by all the public and private bodies concerned in order to elaborate and apply an active policy to this end.

4. The appropriate measures should be taken to ensure that the moving image heritage is afforded adequate physical protection from the depredations wrought by time and by the environment. Since poor storage conditions accelerate the deterioration process to which the material supports are continuously subject and may even lead to their total destruction, moving images should be preserved in officially recognized film and television archives and processed according to the highest archival standards. Furthermore, research should be specifically directed towards the development of high quality and lasting support media for the proper safeguarding and preservation of moving images.
5. Measures should be taken to prevent the loss, unwarranted disposal or deterioration of any item of the national production. Means should therefore be instituted in each country whereby pre-print material or archival quality copies of moving images may be

systematically acquired, safeguarded and preserved in public or private non-profit-making archival institutions.

6. Access should be made available as far as possible to the works and information sources represented by moving images which are acquired, safeguarded and preserved by public and private non-private non-profit-making institutions. Their utilization should not prejudice either the legitimate rights or the interests of those involved in the making and exploitation thereof, in accordance with the provisions of the Universal Copyright Convention, the Berne Convention for the Protection of Literary and artistic Works and the Convention for the Berne Convention for the Protection of Performers, Producers of Phonograms and Broadcasting Organizations, and national legislation.
7. In order to ensure that a truly effective safeguarding and preservation programme is successfully undertaken, the co-operation of all those involved in the making, distribution, safeguarding and preservation of moving images should be obtained. Public information activities should therefore be organized in particular with a view to instilling in the professional circles concerned a general awareness of the significance of moving images for a country's heritage and the consequent need to safeguard and preserve them as testimonies to the life of contemporary society.

III. Measures recommended

8. In accordance with the principles set out above, and in conformity with their normal constitutional practice, Member States are invited to take all the necessary steps, including the provision to officially recognized archives of appropriate resources in terms of staff, equipment and funds, to safeguard and preserve effectively their moving image heritage in accordance with the following guidelines:

Legal and administrative measures

9. To ensure that moving images forming part of the cultural heritage of countries are systematically preserved, Member States are invited to take measures whereby officially recognized archives are able to acquire for safeguarding and preservation any part or all of their country's national production. Such measures may include, for example, voluntary arrangements with the holders of rights for the deposit of moving images, acquisition of moving images by purchase or donation or the institution of mandatory deposit systems through appropriate legislation or administrative measures. Such systems should complement and coexist with existing archival arrangements relating to publicly owned moving images. Measures taken should be consistent with the provisions of national legislation and international instruments concerning the protection of human rights, copyright and the

protection of performers, producers of phonograms and broadcasting organizations relating to moving images, and should take into account the special conditions provided in favour of developing countries in certain of these instruments. When mandatory deposit systems are adopted, they should provide that:

- (a) moving images of national production, whatever the physical characteristics of their support medium or the purpose for which they were created, should be deposited in at least one complete copy of the highest archival quality, preferably in the form of pre-print material;
- (b) the material should be deposited by the maker-as defined by national legislation-having his headquarters of habitual residence within the territory of the State concerned, irrespective of any co-production arrangement made with a foreign maker;
- (c) the material deposited should be preserved in officially recognized film or television archives ; where they do not exist, every effort should be made to establish such institutions at the national and/or regional level ; pending the establishment of officially recognized archives, the material should be provisionally stored in appropriately equipped premises;
- (d) the deposit should be made as soon as possible within a maximum time-limit fixed by national regulations;

- (e) the depositor should have controlled access to the deposited material whenever further printing is required, on condition that such access does not cause any damage to or deterioration of the material deposited;
- (f) the officially recognized archives should be entitled, subject to the relevant provisions of international conventions and of national legislation governing copyright and the protection of performers, producers of phonograms and broadcasting organizations, to:
 - (i) take all the necessary measures in order to safeguard and preserve the moving image heritage, and, where possible, to enhance the technical quality; where the reproduction of moving images is involved, due regard should be given to all the rights in the images concerned;
 - (ii) permit the viewing on their premises of a projection copy on a non-profit-making basis by a limited number of viewers for purposes of teaching, scholarship or research, provided that such use does not conflict with the normal exploitation of the work and on condition that no deterioration of or damage to the material deposited is thereby caused;
- (g) the material deposited and the copies made therefrom should not be used for any other purposes, nor should their contents be modified;
- (h) officially recognized archives should be entitled to request users to make a reasonable contribution to the cost of the services provided.

10. The safeguarding and preservation of all moving images of national production should be regarded as the highest objective, However, untill such time as developments in technology make this feasible everywhere, in those cases where it is not possible, for technical reasons of cost or space, to record all publicly broadcast moving images or to safeguard and preserve on a long-term basis all the material deposited, each Member State is invited to invited to establish the principles for determining which images should be recorded and/or deposited for posterity, including 'ephemeral recordings' having an exceptional docementary character. Those moving images which, because of their educational,cuitural atustic, scienenc and historical value, torm part of a nation's cuitural heritage should be retained on a priority basis. Any system introduced to this end should forescc that selection should be based on the broadest possible consensus of informed opinion and should take particular account ofthe appraisal criteria established by the archival profession. Furthermore, due care should be taken to prevent the elimination of material until sufficient time has elapsed to allow for the necessary perpective, Material eliminated in this way should be returned to the depositor.
11. Foreign producers, and those responsible for the public distribution of moving images made abroad, should be encouraged, in accordance with the spirit of this Recommendation and without prejudicce to the free movement of moving images across national

borders, to deposit voluntarily in the officially recognized archival quality, subject to all the rights therein. In particular, those responsible for the distribution of moving images, dubbed or subtitled in the language or languages of the country in which they are publicly distributed, which are regarded as an integral part of the moving image heritage of the country concerned or which are of significant value for the cultural needs of teaching or research, should be urged to deposit the material relation to these images in the spirit of international co-operation. Officially recognized archives should seek establishment of such deposit systems, and furthermore, the acquisition, subject to all the rights therein, of copies of moving images which are of exceptional universal value, even if they have not been publicly distributed in the country concerned. Control of and access to such material should be governed by the provisions of paragraph 9(e), (f), (g) and (h) above.

12. Member states are invited to conduct follow-up studies on the effectiveness of the measures proposed in paragraph 11. If, following a reasonable trial period, the suggested form of voluntary deposit fails to ensure the adequate safeguarding and preservation of adapted moving images that are of particular national importance from the standpoint of the culture or history of a State, it would be for the State concerned, under the provisions of its national legislation, to define such measures as would prevent the disappearance, particularly through

destruction, of copies of adapted moving images, due regard being given to the rights of all those holding legitimate rights in such moving images of particular national importance.

13. Member States are invited furthermore to investigate the feasibility of permitting-taking due account of international conventions concerning copyright and the protection of performers, producers of phonograms and broadcasting organizations-officially recognized archives to utilize the deposited material for research and recognized teaching purposes provided that such utilization does not conflict with the normal exploitation of the works.

Technical measures

14. Member States are invited to pay due attention to the archival standards concerning storage and treatment of moving images recommended by the international organizations competent in the field of the safeguarding and preservation of moving images.
15. Furthermore, Member States are invited to make the necessary arrangements to ensure that the institutions responsible for safeguarding and preserving the moving image heritage take the following measures:
 - (a) establish and make available national filmographies and catalogues of all categories of moving images and descriptions of their holdings, seeking, where possible, the standardization of cataloguing systems; these documentary materials would

together form an inventory of the country's moving image heritage;

- (b) collect, preserve and make available for research purposes institutional records, personal papers and other material that document the origin, production, distribution and projection of moving images, subject to the agreement of those concerned;
 - (c) maintain in good condition the equipment, some of which may no longer be in general use but which may be necessary for the reproduction and projection of material preserved or, should that not prove possible, ensure that the moving images concerned are transferred onto another material support permitting their reproduction and projection;
 - (d) ensure that the standards applicable to the storage, safeguarding, preservation, restoration and duplication of moving images are rigorously applied;
 - (e) as far as possible, improve the technical quality of the moving images to be safeguarded and preserved, ensuring that they are in a condition conducive to their long-term and effective storage and use; when treatment involves the reproduction of material, due regard should be given to all the rights in the images concerned.
16. Member States are invited to encourage private bodies and individuals holding moving images to take the necessary steps to ensure the safeguarding and preservation of these images under adequate technical conditions. These bodies and individuals should be

encouraged to entrust to officially recognized archives the pre-print material if available of, in default thereof, copies of moving images made before the introduction of the deposit system

Supplementary measures

17. Member States are invited to encourage the competent authorities and other bodies concerned with the safeguarding and preservation of moving images to undertake public information activities in order to :
 - (a) promote among all those involved in the making and distribution of moving images and appreciation of the lasting value of such images from the educational, cultural, artistic, scientific and historical points of view and an awareness of the consequent need to collaborate in their safeguarding and preservation;
 - (b) draw the attention of the public at large to the educational, cultural, artistic, scientific and historical importance of moving images and to the measures necessary for their safeguarding and preservation
18. Measures should be taken at the national level in order to co-ordinate research in fields related to the safeguarding and long-term preservation at a reasonable cost. Information on methods and techniques for safeguarding and preserving moving images, including the results of relevant research, should be disseminated to all concerned.

19. Training programmes in the safeguarding and restoration of moving images should be organized covering the most recent methods and techniques.

IV. International co-operation

20. Member states are invited to associate their efforts in order to promote the safeguarding and preservation of moving images which form part of the cultural heritage of nations. Such co-operation should be stimulated by the competent international governmental and non-governmental organizations and should comprise the following measures :
 - (a) participation in international programmes for the establishment of the necessary infrastructure, at the regional or national level, to safeguard and preserve the moving image heritage of countries which do not possess appropriate facilities or adequate resources;
 - (b) exchange of information on methods and techniques for the safeguarding and, in particular, on the findings of recent research;
 - (c) organization of national or international training courses in related fields in particular for nationals of developing countries;
 - (d) joint action for the standardization of cataloguing methods specifically intended for archival holdings of moving images;

(e) authorization, subject to the relevant provisions of international conventions and of national legislation governing copyright and the protection of performers, producers of phonograms and broadcasting organizations, of the lending of copies of moving images to other officially recognized archives exclusively for purposes of teaching, scholarship or research, provided that the consent of the holders of rights and the archives concerned is obtained to such lending and that no deterioration of or damage to the material lent is thereby caused.

21. Technical co-operation should be provided in particular to developing countries, in order to ensure or facilitate the adequate safeguarding and preservation of their moving image heritage.

22. Member States are invited to co-operate for the purpose of enabling any State to gain access to moving images that relate to its history or culture and of which it does not hold either pre-print material or projection copies. To this end each Member State is invited:

(a) to facilitate, in the case of moving images on deposit in officially recognized archives and which relate to the history or culture of another country, the acquisition by the officially recognized archives of that country of either pre-print material or a projection copy thereof;

(b) to encourage private bodies or institutions within its territory which hold such moving images to deposit on a voluntary basis either pre-print material or a projection copy thereof with the

officially recognized archives of the country concerned.

Where necessary, the material supplied in accordance with (a) and (b) above should be made available against reimbursement of the cost by the requesting body. However, in view of the cost involved, pre-print material or projection copies of moving images held by Member States as public property and which relate to the history and cultures of developing countries should be made available to the officially recognized archives of those countries under especially favourable conditions. Any material provided in accordance with this paragraph should be made available subject to any copyright and any rights of performers, producers of phonograms or broadcasting organizations which may exist therein.

23. When moving images forming part of a country's cultural or historical heritage have been lost by that country, whatever the circumstances, and in particular as a consequence of colonial or foreign occupation, Member States are invited, in connection with requests for such images, to co-operate in the spirit of resolution 5/10.1/1, III, adopted by the General Conference at its twentieth session.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายณณะ ชื่อสกุล วีระประจักษ์

เกิดวันที่ 6 เดือนธันวาคม

พุทธศักราช 2500

สถานที่เกิด

อำเภอเมือง จังหวัดน่าน

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

152 ซอยมิตรคาม เขตคูสิต

กรุงเทพมหานคร 10300

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

นักวิชาการโสตทัศนศึกษา

สถานที่ทำงาน

หอภาพยนตร์แห่งชาติ กองจดหมายเหตุแห่งชาติ

กรมศิลปากร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2521

ป.กศ. สูง วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทสหกรรมศาสตร์
จาก วิทยาลัยครูอุดรดิตต์

พ.ศ. 2527

กศ.บ. (วิชาเอกเทคโนโลยีทางการศึกษา)

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พ.ศ. 2532

กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา)

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร